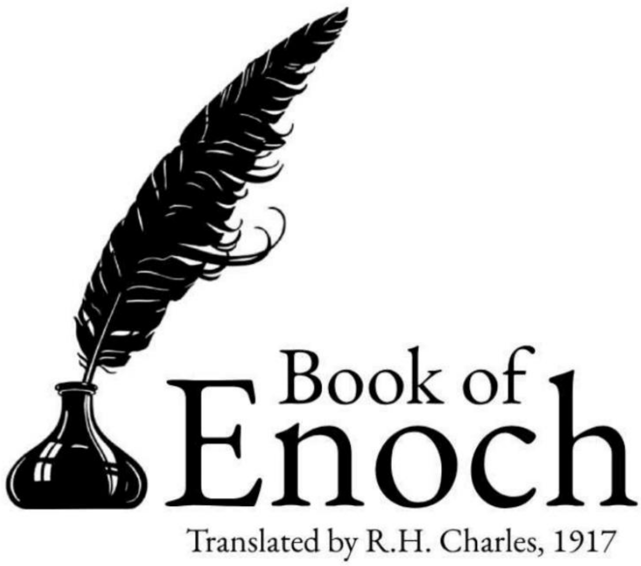

Enoks Bog

KAPITEL 1

1. Ordene om Enoks velsignelse, hvormed han velsignede de udvalgte og retfærdige, som skal leve på trængslens dag, hvor alle de ugudelige og ugudelige skal fjernes.
2. Og han fremførte sin lignelse og sagde: Enok, en retfærdig mand, hvis øjne blev åbnet af Gud, så den Helliges syn i himlen, som englene viste mig, og fra dem hørte jeg alt, og fra dem forstod jeg, som jeg så, dog ikke for denne generation, men for en fjern, som skal komme.
3. Om de udvalgte sagde jeg, og min lignelse fremførte jeg om dem: Den Hellige, den Store, skal komme ud af sin bolig,
4. Og den evige Gud skal træde på jorden, ja, på Sinai Bjerg, og vise sig fra sin lejr og vise sig i sin vælde fra himlenes himmel.
5. Og alle skal blive ramt af frygt, og vogterne skal bæve, og stor frygt og bæven skal gribe dem til jordens ender.
6. Og de høje bjerge skal rystes, og de høje bakker skal sænkes og smelte som voks for flammen,
7. Og jorden skal fuldstændigt rives i stykker, og alt, hvad der er på jorden, skal forgå, og der skal komme en dom over alle mennesker.
8. Men med de retfærdige vil Han stifte fred. Og Han vil beskytte de udvalgte, og Han vil være over dem, og de skal alle tilhøre Gud, og de skal have fremgang, og de skal alle blive velsignet. Og Han vil hjælpe dem alle, og lys skal vise sig for dem, og Han vil stifte fred med dem.
9. Og se, han kommer med sine hellige titusindvis for at holde dom over alle og ødelægge alle ugudelige og dømme alt kød for alle deres ugudeligheds gerninger, som de ugudeligt har begået, og for alle de hårde ord, som ugudelige syndere har talt imod ham.

KAPITEL 2

1. Læg mærke til alt, hvad der sker i himlen, hvordan de ikke ændrer deres baner, og lysene, som er i himlen, hvordan de alle opstår og går ned i orden, hver til sin tid, og ikke overtræder deres fastsatte orden.
2. Se jorden, og giv agt på de ting, der sker på den fra først til sidst, hvor standhaftige de er, hvordan intet af det, der er på jorden, ændrer sig, men alle Guds gerninger åbenbares for jer.
3. Se sommeren og vinteren, hvordan hele jorden er fuld af vand, og skyer og dug og regn ligger på den.

KAPITEL 3

Læg mærke til og se, hvordan alle træerne om vinteren ser ud, som om de har visnet og tabt alle deres blade, undtagen fjorten træer, som ikke mister deres løv, men bevarer det gamle løv i to til tre år, indtil det nye kommer.

KAPITEL 4

Og atter, læg mærke til sommerdagene, hvordan solen er over jorden lige imod den. Og I søger skygge og ly på grund af solens hede, og jorden brænder også med voksende hede, og derfor kan I ikke træde på jorden eller på en klippe på grund af dens hede.

KAPITEL 5

1. Læg mærke til, hvordan træerne dækker sig med grønne blade og bærer frugt: derfor giv agt på og kend til alle Hans gerninger, og erkend, hvordan Han, som lever for evigt, har skabt dem således.
2. Og alle Hans gerninger fortsætter således fra år til år for evigt, og alle de opgaver, de udfører for Ham, og deres opgaver ændrer sig ikke, men som Gud har bestemt, således sker det.
3. Og se, hvordan havet og floderne på samme måde udfører og ikke ændrer deres opgaver fra Hans befalinger.
4. Men I har ikke været standhaftige og ikke holdt Herrens befalinger, men I har vendt jer bort og talt stolte og hårde ord med jeres urene mund mod hans storhed. Åh, I hårdhjertede, I skal ikke finde fred.
5. Derfor skal I forbande jeres dage, og jeres livsår skal forgå, og jeres ødelæggelsesår skal mangfoldiggøres i evig forbandelse, og I skal ikke finde nåde.
6. I de dage skal I gøre jeres navne til en evig forbandelse for alle de retfærdige, og alle, der forbander, skal forbande ved jer, og alle syndere og ugudelige skal bande ved jer, og de ugudelige skal have en forbandelse. Og alle ... skal fryde sig, og der skal være syndernes tilgivelse, og al nåde og fred og tålmodighed. Der skal være frelse for dem, et herligt lys. Og der skal ikke være frelse for alle jer syndere, men der skal hvile en forbandelse på jer alle.
7. Men for de udvalgte skal der være lys og glæde og fred, og de skal arve jorden.
8 Og da skal visdom skænkes de udvalgte, og de skal alle leve og aldrig mere synde, enten ved ugudelighed eller ved stolthed. Men de vise skal være ydmyge.
9 Og de skal ikke mere overtræde, ej heller skal de synde alle deres livs dage, ej heller skal de dø af guddommelig vrede eller harme, men de skal fuldende antallet af deres livs dage. Og deres liv skal forøges i fred, og deres glædes år skal mangfoldiggøres i evig glæde og fred, alle deres livs dage.

KAPITEL 6

1. Og det skete, da menneskenes børn var blevet mange, at der i de dage fødtes dem smukke og dejlige døtre.
2. Og englene, himmelens børn, så dem og begærede dem og sagde til hinanden: "Kom, lad os vælge os hustruer blandt menneskenes børn og få os børn."
3. Og Semjâzâ, som var deres leder, sagde til dem: "Jeg frygter, at I ikke vil gå med til at udføre denne gerning, og jeg alene skal betale straffen for en stor synd."
4. Og de svarede ham alle og sagde: "Lad os alle sværge en ed og alle forpligte os ved gensidige forbandelser til ikke at opgive denne plan, men at gøre dette."
5. Så svor de alle sammen og forbandede sig selv med gensidige forbandelser derover.
6. Og de var i alt to hundrede, som i Jareds dage steg ned på toppen af Hermons Bjerg, og de kaldte det Hermons Bjerg, fordi de havde svoret og forpligtet sig ved gensidige forbandelser på det.
7. Og disse er navnene på deres ledere: Sêmîazâz, deres leder, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batâlêl, Samêl, Samêl, Samêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Dette er deres høvdinge over tiere.

KAPITEL 7

1. Og alle de andre tog sig sammen med dem hustruer, og hver valgte sig en, og de begyndte at gå ind til dem og besmitte sig med dem, og de lærte dem besværgelser og fortryllelser og at skære rødder og gjorde dem fortrolige med planter.
2. Og de blev gravide og fødte store kæmper, hvis højde var tre tusind alen.
3. Som fortærede alle menneskers erhvervelser. Og da menneskene ikke længere kunne opretholde dem,
4. Kæmperne vendte sig imod dem og fortærede menneskeheden.
5. Og de begyndte at synde mod fugle og dyr og krybdyr og fisk og at fortære hinandens kød og drikke blodet.
6. Så anklagede jorden de lovløse.

KAPITEL 8

1. Og Azâzêl lærte mænd at lave sværd og knive og skjolde og brystplader og bekendtgjorde dem jordens metaller og kunsten at bearbejde dem, og armbånd og ornamenter og brugen af antimon og forskønnelsen af øjenlågene og alle slags kostbare sten og alle farvende tinkturer.
2. Og der opstod megen gudløshed, og de begik utugt, og de blev vildledt og blev fordærvede på alle deres veje. Semjâzâ lærte besværgelser og rodstiklinger, Armârôs løsningen af besværgelser, Barâqîjâl lærte astrologi, Kôkabêl stjernebillederne, Ezêqêêl kendskabet til skyerne, Araqiêl jordens tegn, Shamsiêl solens tegn og Sariêl månens løb. Og mens mennesker omkom, råbte de, og deres råb steg op til himlen …

KAPITEL 9

1. Og så kiggede Michael, Uriel, Rafael og Gabriel ned fra himlen og så meget blod blive udgydt på jorden og al slags lovløshed blive udført på jorden.
2. Og de sagde til hinanden: »Jorden, som er skabt uden beboere, råber deres råb til himmelens porte.
3. Og nu til jer, himmelens hellige, beder menneskenes sjæle om hjælp og siger: "Frembring vor sag for den Højeste."
4. Og de sagde til Herren over alle tider: »Herrer over alle, gudernes Gud, kongernes Konge og Gud over alle tider, din herligheds trone står i alle tiders slægter, og dit navn helligt og herligt og velsignet i alle tider!
5. Du har skabt alle ting, og du har magt over alle ting, og alle ting er nøgne og åbne for dine øjne, og du ser alle ting, og intet kan skjule sig for dig.
6. Du ser, hvad Azâzêl har gjort, som har lært al uretfærdighed på jorden og åbenbaret de evige hemmeligheder, der var bevaret i himlen, som menneskene stræbte efter at lære:
7. Og Semjâzâ, som Du har givet autoritet til at herske over sine ledsagere.
8. Og de er gået til menneskenes døtre på jorden og har sovet med kvinderne og har besmittet sig og åbenbaret alle slags synder for dem.
9. Og kvinderne har født kæmper, og hele jorden er derved blevet fyldt med blod og uretfærdighed.
10. Og se nu, de dødes sjæle græder og bønfalder himlens porte, og deres klager er steget op og kan ikke ophøre på grund af de lovløse gerninger, der udføres på jorden.
11. Og Du ved alle ting, før de sker, og Du ser disse ting, og Du tillader dem, og Du siger ikke til os, hvad vi skal gøre ved dem med hensyn til disse.

KAPITEL 10

1. Da sagde den Højeste, den Hellige og Store, og sendte Uriel til Lameks søn og sagde til ham:
2. Gå til Noah og sig til ham i mit navn: "Skjul dig!" og åbenbar for ham den ende, som nærmer sig: at hele jorden vil blive ødelagt, og en syndflod vil komme over hele jorden og ødelægge alt, hvad der er på den.
3. Og befal ham nu, at han kan undslippe, og at hans afkom kan bevares for alle generationer i verden.'
4. Og Herren sagde igen til Rafael: "Bind Azâzêls hænder og fødder og kast ham ud i mørket. Lav en åbning i ørkenen i Dûdâêl og kast ham deri."
5. Og læg ujævne og takkede klipper på ham, og dæk ham med mørke, og lad ham blive der for evigt, og dæk hans ansigt, så han ikke ser lyset.
6. Og på den store doms dag skal han kastes i ilden. Og helbrede jorden, som englene har fordærvet, og forkynde jordens helbredelse, så de kan helbrede pesten, og så ingen menneskenes børn skal gå til grunde på grund af alle de hemmeligheder, som Vogterne har åbenbaret og lært deres sønner.
8. Og hele jorden er blevet fordærvet gennem de gerninger, som Azâzêl lærte: tilskriv ham al synd.
9. Og til Gabriel sagde Herren: "Gå frem mod de uægte og de fordærvede og mod utugtens børn, og udryd utugtens

børn og vogternes børn fra menneskene og led dem ud. Send dem mod hinanden, så de kan ødelægge hinanden i kamp, for de skal ikke få en lang levetid."
10. Og ingen anmodning, som deres fædre beder dig om, skal gives deres fædre til kende på deres vegne; for de håber at leve et evigt liv, og at hver enkelt af dem skal leve fem hundrede år.
11. Og Herren sagde til Mikael: "Gå hen og bind Semjâzâ og hans medsammensvorne, som har forenet sig med kvinder, så de har besmittet sig med dem i al deres urenhed."
12. Og når deres sønner har dræbt hinanden, og de har set deres elskedes ødelæggelse, bind dem fast i halvfjerds generationer i jordens dale, indtil deres domsdag og deres fuldbyrdelse, indtil dommen, der varer for evigt og altid, er fuldbyrdet.
13. I de dage skal de føres ned i ildafgrunden og til pinsler og fængsel, hvor de skal være indespærret for evigt.
14. Og enhver, der bliver fordømt og udryddet, skal fra da af være bundet sammen med dem til alle generationers ende.
15. Og ødelæg alle de fortabtes ånder og Vogternes børn, fordi de har gjort menneskeheden uret.
16. Udryd alt uret fra jordens overflade, og lad alt ondt ophøre. Lad retfærdighedens og sandhedens plante komme til syne, og den skal vise sig at være en velsignelse. Retfærdighedens og sandhedens gerninger skal plantes i sandhed og glæde for evigt.
17 Og da skal alle de retfærdige undslippe og leve, indtil de får tusindvis af børn, og alle deres ungdoms og deres alderdoms dage skal de fuldbyrde i fred.
18 Og da skal hele jorden dyrkes i retfærdighed, og den skal beplantes med træer og være fuld af velsignelse.
19. Og alle mulige skønne træer skal plantes på den, og de skal plante vinstokke på den; og den vinstok, de planter på den, skal give vin i overflod, og alt det frø, der sås på den, skal hvert mål af den bære tusind, og hvert mål oliven skal give ti perse olie.
20. Og rens jorden fra al undertrykkelse og fra al uretfærdighed og fra al synd og fra al gudløshed, og udrydd al urenhed, som er øvet på jorden.
21. Og alle menneskenes børn skal blive retfærdige, og alle folkeslag skal tilbede mig og prise mig, og alle skal tilbede mig. Og jorden skal renses fra al besmittelse og fra al synd og fra al straf og fra al pine, og jeg vil aldrig mere sende dem dertil fra generation til generation og for evigt.

KAPITEL 11

1. Og i de dage vil jeg åbne velsignelsens forrådskamre, som er i himlen, for at sende dem ned til jorden over menneskenes børns arbejde og arbejde.
2. Og sandhed og fred skal være forenet i alle verdens dage og gennem alle menneskenes generationer.

KAPITEL 12

1. Før disse ting var Enok skjult, og ingen af menneskenes børn vidste, hvor han var skjult, og hvor han boede, og hvad der var blevet af ham.
2. Og hans gerninger havde at gøre med Vogterne, og hans dage var med de hellige.
3. Og jeg, Enok, priste majestætens Herre og tidsaldrenes Konge, og se, vogterne kaldte mig Enok, skriveren, og sagde til mig:
4. "Enok, du retfærdighedens skriftlærde, gå hen og forkynd for himmelens vogtere, som har forladt den høje himmel, det hellige, evige sted, og har besmittet sig med kvinder og har gjort, som jordens børn gør, og har taget sig hustruer: "I har forårsaget stor ødelæggelse på jorden!
5. Og I skal ikke have fred eller tilgivelse for synd. Og i det omfang de glæder sig over deres børn,
6. De skal se mordet på deres elskede, og over deres børns ødelæggelse skal de sørge og bede i al evighed, men nåde og fred skal I ikke opnå.

KAPITEL 13

1. Og Enok gik hen og sagde: ‘Azâzêl, du skal ikke have fred. En streng dom er udgået imod dig, så du bliver bundet i lænker.
2. Og du skal ikke finde tolerance eller anmodning på grund af den uretfærdighed, som du har lært, og på grund af alle de gudløsheds, uretfærdighedens og syndens gerninger, som du har vist menneskene.
3. Så gik jeg hen og talte til dem alle sammen, og de blev alle bange, og frygt og bæven greb dem.
4. Og de bad mig om at udarbejde en bøn for dem, så de måtte finde tilgivelse, og at læse deres bøn for himmelens Herres nærvær.
5. For fra da af kunne de ikke tale med Ham eller løfte deres øjne mod himlen af skam over de synder, som de var blevet dømt for.
6. Så skrev jeg deres anmodning ned og bønnen angående deres sjæl og deres gerninger individuelt og angående deres anmodninger om tilgivelse og et langt liv.
7. Og jeg gik hen og satte mig ved Dans vande i Dans land, syd for vest for Hermon. Jeg læste deres bøn, indtil jeg faldt i søvn.
8. Og se, en drøm kom til mig, og jeg fik syner, og jeg så tugtelsessyner, og en stemme kom og bad mig fortælle det til himmelens sønner og irettesætte dem.
9. Og da jeg vågnede, kom jeg til dem, og de sad alle samlet og græd i Abelsjâîl, som ligger mellem Libanon og Sênêsêr, med tildækket ansigt.
10. Og jeg fortalte dem om alle de syner, jeg havde set i søvne, og jeg begyndte at tale retfærdighedens ord og irettesætte de himmelske vogtere.

KAPITEL 14

1. Bogen med retfærdighedens ord og om de evige Vogteres irettesættelse i overensstemmelse med den Hellige, Stores befaling i den vision.
2. Jeg så i min søvn, hvad jeg nu vil sige med en kødelig tunge og med min munds ånde: hvilket den Store har givet menneskene at tale med og forstå med hjertet.
3. Ligesom Han har skabt og givet mennesket evnen til at forstå visdommens ord, således har Han også skabt mig og givet mig evnen til at irettesætte Vogterne, himmelens børn.

4. Jeg skrev din bøn ned, og i mit syn så det ud til, at din bøn ikke vil blive opfyldt for dig i alle evighedens dage, og at dommen endelig er blevet afsagt over dig: ja, din bøn vil ikke blive opfyldt for dig.
5. Og fra nu af skal du ikke stige op til himlen og ikke i al evighed, og i jordens lænker er den bestemmelse udgået for at binde dig for alle verdens dage.
6. Og at I tidligere har set jeres elskede sønners undergang, og I skal ikke have nogen glæde i dem, men de skal falde for jer for sværdet.
7. Og din bøn på deres vegne skal ikke blive opfyldt, og heller ikke på din egen, selvom du græder og beder og taler alle de ord, der står i den skrift, jeg har skrevet.
8. Og synet blev vist mig således: Se, i synet inviterede skyer mig, og en tåge kaldte på mig, og stjernernes og lynenes løb hastede og drev mig, og vindene i synet fik mig til at flyve og løftede mig opad og bar mig op i himlen.
9. Og jeg gik ind, indtil jeg nærmede mig en mur, som var bygget af krystaller og omgivet af ildtunger, og den begyndte at skræmme mig.
10. Og jeg gik ind i ildtungerne og nærmede mig et stort hus, som var bygget af krystaller. Husets vægge var som et mosaikgulv af krystaller, og dets fundament var af krystal.
11. Dens loft var som stjernernes og lynenes bane, og imellem dem var der ildkeruber, og deres himmel var klar som vand.
12. Murene var omgivet af en flammende ild, og portene flammede af ild.
13. Og jeg gik ind i det hus, og det var varmt som ild og koldt som is; der var ingen livsglæde deri; frygt dækkede mig, og bæven greb mig.
14. Og da jeg bævede og bævede, faldt jeg på mit ansigt.
15. Og jeg så et syn: Og se, der var et andet hus, større end det forrige, og hele porten stod åben foran mig, og den var bygget af ildflammer.
16. Og i enhver henseende udmærkede den sig så meget i pragt, pragt og omfang, at jeg ikke kan beskrive dens pragt og omfang for dig.
17. Og dens gulv var af ild, og ovenover var der lyn og stjernernes bane, og dens loft var også af flammende ild.
18. Og jeg så, og deri var en ophøjet trone; dens udseende var som krystal, og dens hjul som den strålende sol, og der var et syn af keruber.
19. Og fra under tronen kom strømme af flammende ild, så jeg ikke kunne se på dem.
20. Og den store herlighed sad derpå, og hans klæder skinnede klarere end solen og var hvidere end nogen sne.
21. Ingen af englene kunne træde ind og se Hans ansigt på grund af hans pragt og herlighed, og intet kød kunne se Ham.
22. En flammende ild var omkring ham, og en stor ild stod foran ham, og ingen omkring kunne komme ham nær: ti tusind gange ti tusind stod foran ham, og han havde ingen rådgiver brug for.
23. Og de allerhelligste, som var Ham nær, forlod Ham ikke om natten eller forlod Ham.
24. Og indtil da havde jeg ligget lænet ned på mit ansigt og bævet. Herren kaldte på mig med sin egen mund og sagde til mig: "Kom hid, Enok, og hør mit ord."
25. Og en af de hellige kom til mig og vækkede mig, og han fik mig til at rejse mig og nærme mig døren, og jeg bøjede mit ansigt nedad.

KAPITEL 15

1. Og han svarede og sagde til mig, og jeg hørte hans stemme: Frygt ikke, Enok, du retfærdige mand og retfærdighedens skriftlærde; kom herhen og hør min stemme.
2. Og gå og sig til himmelens vogtere, som har sendt dig for at gå i forbøn for dem: "I skal gå i forbøn" for mennesker, og ikke mennesker for jer:
3. Hvorfor har I forladt den høje, hellige og evige himmel og ligget med kvinder og besmittet jer med menneskedøtre og taget jer hustruer og handlet som jordens børn og avlet kæmper som jeres sønner?
4. Og selvom I var hellige, åndelige og levede det evige liv, har I besmittet jer selv med kvinders blod og fået børn med køds blod, og som menneskenes børn har I begæret kød og blod, ligesom de, der dør og fortabes.
5. Derfor har jeg også givet dem hustruer, så de kan gøre dem gravide og få børn med dem, så de ikke skal mangle noget på jorden.
6. Men I var engang åndelige, levede det evige liv og udødelige i alle verdens generationer.
7. Derfor har jeg ikke udpeget jer hustruer; for de himmelske åndelige menneskers bolig er i himlen.
8. Og nu skal kæmperne, som er frembragt af ånder og kød, kaldes onde ånder på jorden, og på jorden skal deres bolig være.
9. Onde ånder er udgået fra deres kroppe; fordi de er født af mennesker, og fra de hellige Vogtere er deres begyndelse og oprindelige oprindelse; de skal være onde ånder på jorden, og onde ånder skal de kaldes.
10. Himmelens ånder skal bo i himlen, men jordens ånder, som er født på jorden, skal bo på jorden.
11. Og kæmpernes ånder plager, undertrykker, ødelægger, angriber, kæmper og forårsager ødelæggelse på jorden og forårsager problemer: de spiser ikke mad, men sulter og tørster ikke desto mindre og forårsager forargelser. Og disse ånder skal rejse sig mod menneskenes børn og mod kvinderne, fordi de er udgået fra dem.

KAPITEL 16

1. Fra de dage, hvor kæmperne blev slagtet, ødelagt og døde, fra hvis sjæle ånderne, når de er udgået, skal ødelægge uden at pådrage sig dom - således skal de ødelægge indtil fuldbyrdelsens dag, den store dom, hvorved tidsalderen skal fuldbyrdes, over Vogterne og de gudløse, ja, skal være fuldstændig fuldbyrdet.
2. Og nu til vogterne, som har sendt dig for at gå i forbøn for dem, og som tidligere har været i himlen, sig til dem:
3. "I har været i himlen, men alle hemmelighederne var endnu ikke blevet åbenbaret for jer, og I kendte til værdiløse hemmeligheder, og disse har I i jeres hjerters hårdhed kundgjort for kvinderne, og gennem disse hemmeligheder gør kvinder og mænd meget ondt på jorden."
4. Sig derfor til dem: "I har ingen fred."

KAPITEL 17

1. Og de tog mig og bragte mig til et sted, hvor de, der var der, var som flammende ild, og når de ønskede det, fremstod de som mennesker.
2. Og de førte mig til et mørke sted, til et bjerg, hvis top nåede til himlen.
3. Og jeg så lysenes steder og stjernernes og tordenens skatkammer, og i de yderste dybder var der en flammende bue og pile og deres kogger, et flammende sværd og alle lynene.
4. Og de førte mig til det levende vand og til ilden i vest, som modtager hver solnedgang.
5. Og jeg kom til en ildflod, hvor ilden flyder som vand og udmunder i det store hav mod vest.
6. Jeg så de store floder og kom til den store flod og til det store mørke og gik til det sted, hvor intet kød vandrer.
7. Jeg så bjergene i vinterens mørke og stedet, hvorfra alle dybets vande strømmer.
8. Jeg så alle jordens floders mundinger og dybets munding.

KAPITEL 18

1. Jeg så alle vindenes skatkammer: Jeg så, hvordan Han havde forsynet hele skabelsen med dem og jordens faste fundamenter.
2. Og jeg så jordens hjørnesten: Jeg så de fire vinde, som bærer jorden og himmelhvælvingen.
3. Og jeg så, hvordan vindene udstrakte himlens hvælvinger og stod mellem himmel og jord. Disse er himmelens søjler.
4. Jeg så himlens vinde, som vendte sig og bragte solens og alle stjernernes omkreds til deres nedgang.
5. Jeg så vindene på jorden, som bar skyerne: jeg så englenes stier. Jeg så ved jordens ende himmelhvælvingen ovenover.
6. Og jeg fortsatte og så et sted, der brænder dag og nat, hvor der er syv bjerge af prægtige sten, tre mod øst og tre mod syd.
7. Og hvad angår dem mod øst, var én af farvet sten, én af perlesten og én af hyacint, og dem mod syd af rød sten.
8. Men den midterste nåede til himlen ligesom Guds trone, af alabaster, og tronens top var af safir.
9. Og jeg så en flammende ild. Og hinsides disse bjerge er et område, den store jords ende; dér blev himlen fuldendt.
10. Og jeg så en dyb afgrund med himmelske ildsøjler, og blandt dem så jeg ildsøjler falde, som var ubeskriveligt lige store i højden og i dybden.
11. Og bag den afgrund så jeg et sted, som ikke havde nogen himmelhvælving ovenover og ingen fast jord nedenunder. Der var intet vand på det og ingen fugle, men det var et øde og forfærdeligt sted.
12. Jeg så der syv stjerner som store, brændende bjerge, og da jeg spurgte mig om dem,
13. Englen sagde: »Dette sted er himlens og jordens ende: dette er blevet et fængsel for stjernerne og himlens hær.
14. Og stjernerne, som ruller over ilden, er dem, som har overtrådt Herrens befaling i begyndelsen af deres opgang, fordi de ikke kom frem til deres fastsatte tider.
15. Og han blev vred på dem og bandt dem i bånd indtil den tid, da deres skyld skulle være fuldendt, ja, i ti tusind år.

KAPITEL 19

1. Og Uriel sagde til mig: »Her skal englene stå, som har forbundet sig med kvinder, og deres ånder, der antager mange forskellige former, besmitter menneskeheden og leder dem på afveje til at ofre til dæmoner som guder. Her skal de stå indtil den store doms dag, hvor de skal dømmes, indtil de er udryddet.
2. Og også englenes kvinder, der farede vild, skal blive til sirener.
3. Og jeg, Enok, alene så synet, enden på alle ting, og intet menneske skal se, som jeg har set.

KAPITEL 20

1. Og disse er navnene på de hellige engle, som våger.
2. Uriel, en af de hellige engle, som er over verden og over Tartarus.
3. Rafael, en af de hellige engle, som er over menneskenes ånder.
4. Raguel, en af de hellige engle, der hævner sig over lysenes verden.
5. Mikael, en af de hellige engle, nemlig ham, der er sat over menneskehedens bedste og over kaos.
6. Saraqâêl, en af de hellige engle, som er sat over ånderne, som synder i ånden.
7. Gabriel, en af de hellige engle, som er over Paradis og slangerne og keruberne.
8. Remiel, en af de hellige engle, som Gud satte over dem, der opstår.

KAPITEL 21

1. Og jeg fortsatte til det sted, hvor tingene var kaotiske.
2. Og jeg så der noget forfærdeligt: Jeg så hverken en himmel ovenover eller en fast funderet jord, men et kaotisk og forfærdeligt sted.
3. Og der så jeg syv stjerner på himlen bundet sammen i den, ligesom store bjerge og brændende med ild.
4. Da spurgte jeg: "For hvilken synd er de bundet, og hvorfor er de blevet kastet herind?"
5. Da sagde Uriel, en af de hellige engle, som var med mig og var deres leder: "Enoch, hvorfor spørger du, og hvorfor er du ivrig efter sandheden?"
6. Disse er af himlens stjerners antal, som har overtrådt Herrens befaling, og som er bundet her, indtil ti tusind år, den tid, der er forbundet med deres synder, er fuldbyrdet.
7. Og derfra gik jeg til et andet sted, som var endnu mere forfærdeligt end det forrige, og jeg så noget forfærdeligt: en stor ild der, som brændte og flammede, og stedet var kløftet helt ned til afgrunden, fuld af store, nedadgående ildsøjler: hverken dens udstrækning eller størrelse kunne jeg se, ej heller kunne jeg gisne om.
8. Da sagde jeg: "Hvor er stedet frygteligt, og hvor forfærdeligt at se på!"
9. Så svarede Uriel mig, en af de hellige engle, som var med mig, og sagde til mig: "Enok, hvorfor er du så bange

og skræmt?" Og jeg svarede: "På grund af dette frygtelige sted og på grund af smertens syn."
10. Og han sagde til mig: "Dette sted er englenes fængsel, og her skal de være fængslet for evigt."

KAPITEL 22

1. Og derfra gik jeg til et andet sted, og han viste mig i vest et andet stort og højt bjerg af hård klippe.
2. Og der var fire hulrum i den, dybe og brede og meget glatte. Hvor glatte er ikke de hulrum, dybe og mørke at se på.
3. Da svarede Rafael, en af de hellige engle, som var med mig, og sagde til mig:
4. "Disse hule steder er blevet skabt med netop dette formål, at de dødes sjæles ånder skulle samles deri, ja, at alle menneskenes børns sjæle skulle samles her. Og disse steder er blevet skabt for at modtage dem indtil deres domsdag og indtil deres fastsatte periode indtil den fastsatte periode, indtil den store dom kommer over dem."
5. Jeg så de døde menneskenes ånder, og deres stemme nåede himlen og bønfaldt.
6. Så spurgte jeg Raphael, englen som var med mig, og jeg sagde til ham: "Denne ånd - hvis stemme går ud og beder?"
7. Og han svarede mig og sagde: "Dette er den ånd, som udgik fra Abel, som hans bror Kain dræbte, og han anlægger sag mod ham, indtil hans afkom er udryddet fra jordens overflade, og hans afkom er udryddet fra menneskenes afkom."
8. Så spurgte jeg om det, og om alle de hule steder: "Hvorfor som det ene adskilt fra det andet?"
9. Og han svarede mig og sagde til mig: "Disse tre er skabt, for at de dødes ånder kan adskilles. Og en sådan adskillelse er skabt for de retfærdiges ånder, hvori der er en strålende vandkilde."
10. Og sådan er der gjort for syndere, når de dør og begraves i jorden, og dommen ikke er blevet eksekveret over dem i deres levetid.
11. Her skal deres ånder sættes til side i denne store smerte indtil den store dag med dom, straf og pine for dem, der forbander for evigt, og gengældelse for deres ånder. Der skal Han binde dem for evigt.
12. Og en sådan opdeling er blevet lavet for ånderne hos dem, der fremsætter deres sag, som afslører deres undergang, da de blev dræbt i syndernes dage.
13. Sådan er der skabt for ånderne hos mennesker, som ikke var retfærdige, men syndere, som var fuldstændige i overtrædelse, og for overtræderne. De skal være ledsagere, men deres ånder skal ikke dræbes på dommens dag, og de skal ikke oprejses derfra.
14. Da priste jeg herlighedens Herre og sagde: "Lovet være min Herre, retfærdighedens Herre, som hersker for evigt!"

KAPITEL 23

1. Derfra drog jeg til et andet sted vest for jordens ender.
2. Og jeg så en brændende ild, som løb uden hvile, og som ikke stoppede fra sin bane dag eller nat, men løb regelmæssigt.
3. Og jeg spurgte: "Hvad er det, som ikke hviler?"
4. Da svarede Raguel, en af de hellige engle, som var med mig, mig og sagde til mig: "Denne ildstrøm, som du har set, er ilden i vest, som forfølger alle himmelens lys."

KAPITEL 24

1. Og derfra drog jeg til et andet sted på jorden, og han viste mig en bjergkæde af ild, der brændte dag og nat.
2. Og jeg gik forbi den og så syv storslåede bjerge, alle forskellige fra hinanden, og deres sten var storslåede og smukke, storslåede som en helhed, med et strålende udseende og et smukt ydre: tre mod øst, den ene grundlagt på den anden, og tre mod syd, den ene oven på den anden, og dybe, ujævne kløfter, hvoraf ingen var forbundet med nogen anden.
3. Og det syvende bjerg var midt imellem disse, og det overgik dem i højde og lignede en tronesæde, og duftende træer omgav tronen.
4. Og blandt dem var et træ, som jeg aldrig havde lugtet, og der var heller ikke noget blandt dem, og der var heller ikke andre som det. Det havde en duft, der overgik al duft, og dets blade, blomster og træ visner ikke for evigt. Dets frugt er smuk, og dets frugt ligner dadler på en palme.
5. Så sagde jeg: "Hvor er dette træ smukt og duftende, og dets blade er lyse, og dets blomster er meget dejlige at se på."
6. Da svarede Mikael, en af de hellige og ærede engle, som var med mig, og som var deres leder.

KAPITEL 25

1. Og han sagde til mig: "Enok, hvorfor spørger du mig om træets duft, og hvorfor ønsker du at lære sandheden at kende?"
2. Så svarede jeg ham og sagde: "Jeg vil gerne vide alt om det, men især om dette træ."
3. Og han svarede og sagde: "Dette høje bjerg, som du har set, hvis top er som Guds trone, er hans trone, hvor den Hellige, den Store, herlighedens Herre, den evige Konge, skal sidde, når han kommer ned for at hjemsøge jorden med godhed."
4. Og hvad angår dette duftende træ, må ingen dødelig røre ved det før den store dom, hvor Han skal hævne sig på alle og fuldende alt for evigt. Det skal da gives til de retfærdige og hellige.
5. Dens frugt skal være til føde for de udvalgte; den skal omplantes til det hellige sted, til Herrens, den evige Konges, tempel.
6 Da skal de fryde sig med glæde og være glade, og de skal gå ind i det hellige sted; og dets duft skal være i deres knogler, og de skal leve et langt liv på jorden, ligesom dine fædre levede: Og i deres dage skal ingen sorg eller pest eller pine eller ulykke ramme dem.
7. Da priste jeg herlighedens Gud, den evige konge, som har beredt sådanne ting for de retfærdige og har skabt dem og lovet at give dem.

KAPITEL 26

1. Og jeg gik derfra til midten af jorden, og jeg så et velsignet sted, hvor der var træer med grene, der stod og blomstrede som et afhugget træ.
2. Og der så jeg et helligt bjerg, og under bjerget mod øst var der en bæk, som flød mod syd.
3. Og jeg så mod øst et andet bjerg, der var højere end dette, og mellem dem en dyb og smal kløft. I den løb også en bæk under bjerget.
4. Og vest for det var der et andet bjerg, lavere end det forrige og af lille højde, og en dyb og tør kløft mellem dem: og en anden dyb og tør kløft var ved de tre bjerges yderpunkter.
5. Og alle kløfterne var dybe og smalle, dannet af hård klippe, og der var ikke plantet træer i dem.
6. Og jeg undrede mig over klipperne, og jeg undrede mig over kløften, ja, jeg undrede mig meget.

KAPITEL 27

1. Da sagde jeg: "Hvad er formålet med dette velsignede land, som er helt fyldt med træer, og denne forbandede dal imellem?"
2. Da svarede Uriel, en af de hellige engle, som var med mig, og sagde: "Denne forbandede dal er for dem, der er forbandede for evigt. Her skal alle de forbandede samles, som med deres læber taler upassende ord imod Herren og taler hårde ting om hans herlighed. Her skal de samles, og her skal deres domssted være."
3. I de sidste dage skal der være et syn af retfærdig dom over dem i de retfærdiges nærvær for evigt: her skal de barmhjertige prise herlighedens Herre, den evige Konge.
4. I dommens dage over de førstnævnte skal de prise Ham for den nåde, i overensstemmelse med hvilken Han har tildelt dem deres lod.
5. Så priste jeg herlighedens Herre og fremhævede hans herlighed og priste ham herligt.

KAPITEL 28

1. Og derfra gik jeg mod øst, midt i ørkenens bjergkæde, og jeg så en ødemark, og den var øde, fuld af træer og planter.
2. Og vand vældede frem ovenfra.
3. Den fossede som et rigeligt vandløb mod nordvest, hvilket fik skyer og dug til at stige op på alle sider.

KAPITEL 29

1. Og derfra gik jeg til et andet sted i ørkenen og nærmede mig øst for denne bjergkæde.
2. Og der så jeg duftende træer, der udåndede røgelse og myrra, og træerne lignede også mandeltræer.

KAPITEL 30

1. Og hinsides disse gik jeg langt mod øst, og jeg så et andet sted, en dal fuld af vand.
2. Og deri var et træ, farvet af duftende træer som mastiks.
3. Og på siderne af disse dale så jeg duftende kanel. Og bag disse fortsatte jeg mod øst.

KAPITEL 31

1. Og jeg så andre bjerge, og blandt dem var der lunde af træer, og fra dem flød nektar, som kaldes sarara og galbanum.
2. Og bag disse bjerge så jeg et andet bjerg øst for jordens ende, hvor der var aloe vera-træer, og alle træerne var fulde af stable, ligesom mandeltræer.
3. Og når man brændte det, duftede det sødere end nogen anden vellugt.

KAPITEL 32

1. Og efter disse dufte, da jeg kiggede mod nord over bjergene, så jeg syv bjerge fulde af udsøgt nardus og duftende træer og kanel og peber.
2. Og derfra gik jeg over toppene af alle disse bjerge, langt mod jordens østside, og passerede over Det Erythraæiske Hav og gik langt væk fra det, og passerede englen Zotîêl.
3. Og jeg kom til Retfærdighedens Have og så bagved disse træer mange store træer vokse der, med en dejlig duft, store, meget smukke og herlige, og visdommens træ, hvoraf de spiser og kender stor visdom.
4. Det træ er i højden som en fyrretræ, og dets blade er som johannesbrødtræets, og dets frugt er som vinstokkens klaser, meget smuk, og træets duft trænger vidt igennem.
5. Da sagde jeg: "Hvor er træet smukt, og hvor er dets udseende tiltalende!"
6. Da svarede den hellige engel Rafael, som var med mig, mig og sagde: "Dette er visdommens træ, som din gamle far og din gamle mor, som var før dig, har spist af. De lærte visdom, og deres øjne blev åbnet, og de vidste, at de var nøgne, og de blev drevet ud af haven."

KAPITEL 33

1. Og derfra drog jeg til jordens ender og så der store dyr, som alle var forskellige fra hinanden; og jeg så også fugle, der var forskellige i udseende, skønhed og stemme, den ene var forskellig fra den anden.
2. Og øst for disse dyr så jeg jordens ender, hvor himlen hviler, og himlens porte åbnede sig.
3. Og jeg så, hvordan himlens stjerner kom frem, og jeg talte portene, hvorfra de udgik, og jeg nedskrev alle deres udgange, hver enkelt stjerne for sig, i henhold til deres antal og deres navne, deres forløb og deres positioner, og deres tider og deres måneder, sådan som Uriel, den hellige engel, som var med mig, viste mig.
4. Han viste mig alle ting og skrev dem ned for mig: også deres navne skrev han ned for mig, og deres love og deres selskaber.

KAPITEL 34

1. Og derfra gik jeg mod nord til jordens ender, og der så jeg et stort og herligt værk ved hele jordens ender.

2. Og her så jeg tre himmelporte åbne i himlen. Gennem hver af dem går nordenvinde. Når de blæser, er der kulde, hagl, frost, sne, dug og regn.
3. Og ud af den ene port blæser de for godt, men når de blæser gennem de to andre porte, er det med vold og lidelse på jorden, og de blæser med vold.

KAPITEL 35

1. Og derfra gik jeg mod vest til jordens ender og så der tre åbne himlens porte, ligesom jeg havde set i øst, det samme antal porte og det samme antal udgange.

KAPITEL 36

1. Og derfra gik jeg mod syd til jordens ende, og der så jeg tre åbne himmelporte, og derfra kom dug, regn og vind.
2. Og derfra gik jeg mod øst til himmelens ender, og her så jeg himmelens tre østlige porte åbne og små porte over dem.
3. Gennem hver af disse små portaler passerer himlens stjerner og løber deres bane mod vest ad den sti, der er vist dem.
4. Og så ofte jeg så, priste jeg altid herlighedens Herre, og jeg fortsatte med at prise herlighedens Herre, som har udført store og herlige undere for at vise storheden af hans værk for englene og ånderne og menneskene, så de kunne prise hans værk og hele hans skabning, så de kunne se hans magts værk og prise hans hænders store værk og prise ham for evigt.

KAPITEL 37

1. Det andet syn, som han så, visdommens syn – som Enok, søn af Jared, søn af Mahalalel, søn af Kenan, søn af Enos, søn af Set, søn af Adam, så.
2. Og dette er begyndelsen på de visdomsord, som jeg løftede min stemme for at tale og sige til dem, der bor på jorden: Hør, I mænd fra fordums tid, og se, I, som kommer efter, den Helliges ord, som jeg vil tale for åndernes Herre.
3. Det var bedre kun at forkynde dem for oldtidens mænd, men selv fra dem, der kommer efter, vil vi ikke nægte begyndelsen på visdom.
4. Indtil i dag er der aldrig blevet givet en sådan visdom af Åndernes Herre, som jeg har modtaget i overensstemmelse med min indsigt, i overensstemmelse med Åndernes Herres velbehag, ved hvem det evige livs lod er blevet givet mig.
5. Nu fik jeg tre lignelser, og jeg løftede min stemme og fortalte dem til dem, der bor på jorden.

KAPITEL 38

1. Den første lignelse. Når de retfærdiges forsamling kommer til syne, og syndere dømmes for deres synder og fordrives fra jordens overflade:
2. Og når den Retfærdige skal vise sig for de retfærdiges øjne, hvis udvalgte gerninger hænger på åndernes Herre, og lys skal vise sig for de retfærdige og de udvalgte, som bor på jorden, hvor skal synderes bolig da være, og hvor skal hvilestedet være for dem, der har fornægtet åndernes Herre? Det ville være godt for dem, hvis de ikke var blevet født.
3. Når de retfærdiges hemmeligheder skal åbenbares og syndere dømmes, og de ugudelige fordrives fra de retfærdiges og udvalgtes åsyn,
4. Fra den tid skal de, der besidder jorden, ikke længere være magtfulde og ophøjede: Og de skal ikke være i stand til at skue de helliges ansigt, for åndernes Herre har ladet sit lys vise sig på de helliges, retfærdiges og udvalgtes ansigt.
5. Da skal konger og mægtige omkomme og overgives i de retfærdiges og helliges hænder.
6. Og fra da af skal ingen søge nåde for sig selv hos åndernes Herre, for deres liv er forbi.

KAPITEL 39

1. Og det skal ske i de dage, at udvalgte og hellige børn skal stige ned fra den høje himmel, og deres afkom skal blive ét med menneskenes børn.
2. Og i de dage modtog Enok bøger om nidkærhed og vrede, og bøger om uro og udvisning. Og de skal ikke vise nåde, siger åndernes Herre.
3. Og i de dage tog en hvirvelvind mig bort fra jorden og satte mig ned ved himlens ende.
4. Og der så jeg et andet syn, de helliges boliger og de retfærdiges hvilesteder.
5. Her så mine øjne deres boliger hos hans retfærdige engle og deres hvilesteder hos de hellige. Og de bad og forbøn og bad for menneskenes børn, og retfærdighed flød foran dem som vand og nåde som dug på jorden. Således er det iblandt dem for evigt og altid.
6a. Og på det sted så mine øjne den udvalgte af retfærdighed og tro,
7a. Og jeg så hans bolig under åndernes Herres vinger.
6b. Og retfærdigheden skal sejre i hans dage, og de retfærdige og udvalgte skal være utallige for ham for evigt og altid.
7b. Og alle de retfærdige og udvalgte for Ham skal være stærke som flammende lys, og deres mund skal være fuld af velsignelse, og deres læber skal prise åndernes Herres navn, og retfærdighed for Ham skal aldrig svigte, og oprigtighed skal aldrig svigte for Ham.
8. Der ønskede jeg at bo, og min ånd længtes efter det boligsted: Og der har hidtil været min del, for således er det blevet fastslået for mig for åndernes Herre.
9. I de dage priste og ophøjede jeg åndernes Herres navn med velsignelser og lovprisning, fordi Han har bestemt mig til velsignelse og ære i overensstemmelse med åndernes Herres velbehag.
10. I lang tid betragtede mine øjne det sted, og jeg priste og priste ham og sagde: »Lovet være han, og må han være velsignet fra begyndelsen og til evig tid.
11. Og foran Ham er der ingen ophør. Han ved, før verden blev skabt, hvad der varer evigt, og hvad der skal vare fra slægt til slægt.
12. De, der ikke sover, priser dig: de står foran din herlighed og velsigner, priser og ophøjer og siger: "Hellig, hellig, hellig er åndernes Herre, han fylder jorden med ånder."
13. Og her så mine øjne alle dem, der ikke sover: de står foran ham og velsigner og siger: "Lovet være du, og lovet være Herrens navn fra evighed til evighed."

14. Og mit ansigt var forandret, for jeg kunne ikke længere se.

KAPITEL 40

1. Og derefter så jeg tusinder af tusinder og titusinder gange titusinder, en uoverskuelig mængde, som stod foran åndernes Herre.
2. Og på Åndernes Herres fire sider så jeg fire væsener, forskellige fra dem, der ikke sover, og jeg lærte deres navne at kende. For englen, der gik med mig, kundgjorde mig deres navne og viste mig alle de skjulte ting.
3. Og jeg hørte stemmerne fra disse fire væsener, mens de udtalte lovsange foran herlighedens Herre.
4. Den første stemme velsigner åndernes Herre for evigt og altid.
5. Og den anden stemme hørte jeg, som velsignede den Udvalgte og de udvalgte, som hænger fast i åndernes Herre.
6. Og den tredje stemme hørte jeg bede og gå i forbøn for dem, der bor på jorden, og anråbe i åndernes Herres navn.
7. Og jeg hørte den fjerde stemme afværge satanerne og forbyde dem at komme frem for åndernes Herre for at anklage dem, der bor på jorden.
8. Derefter spurgte jeg fredens engel, som var med mig og viste mig alt det skjulte: "Hvem er disse fire væsener, som jeg har set, og hvis ord jeg har hørt og skrevet ned?"
9. Og han sagde til mig: "Den første er Mikael, den barmhjertige og langmodige; den anden, som er sat over alle menneskenes sygdomme og sår, er Rafael; den tredje, som er sat over alle magter, er Gabriel; og den fjerde, som er sat over omvendelsen til håb for dem, der arver evigt liv, hedder Fanuel." Og disse er åndernes Herres fire engle og de fire stemmer, jeg hørte i de dage.

KAPITEL 41

1. Og derefter så jeg alle himlens hemmeligheder, og hvordan riget er delt, og hvordan menneskenes gerninger vejes på vægtskålen.
2. Og der så jeg de udvalgtes og de helliges boliger, og mine øjne så alle syndere blive drevet derfra, som fornægter åndernes Herres navn, og blive slæbt bort. De kunne ikke udholde den straf, der kommer fra åndernes Herre.
3. Og der så mine øjne lynets og tordens hemmeligheder, og vindenes hemmeligheder, hvordan de er fordelt til at blæse over jorden, og skyernes og duggens hemmeligheder, og der så jeg, hvorfra de kommer på det sted, og hvorfra de mætter den støvede jord.
4. Og der så jeg lukkede kamre, hvorfra vindene er adskilt, haglens og vindenes kamre, tågens og skyernes kamre, og deres skyer har svævet over jorden fra verdens begyndelse.
5. Og jeg så solens og månens kamre, hvorfra de kommer, og hvorhen de vender tilbage, og hvordan de vender tilbage, og hvordan den ene er overlegen i forhold til den anden, og hvordan de ikke forlader deres bane, og de tilføjer intet til deres bane, og de tager intet fra den, og de holder troskab til hinanden i overensstemmelse med den ed, som de er bundet af.
6. Og først går solen frem og vandrer sin bane i overensstemmelse med åndernes Herres befaling, og mægtigt er hans navn for evigt og altid.
7. Og derefter så jeg månens skjulte og synlige bane, og den fuldførte sin bane på det sted både dag og nat, mens den ene holdt en position overfor den anden foran åndernes Herre. Og de takkede og lovpriste, men hvilede ikke; for deres taksigelses hvile er til dem.
8. For solen skifter ofte til velsignelse eller forbandelse, og månens bane er lys for de retfærdige og mørke for syndere i Herrens navn, som gjorde adskillelse mellem lys og mørke og delte menneskenes ånder og styrkede de retfærdiges ånder i sin retfærdigheds navn.
9. For ingen engel hindrer, og ingen magt kan hindre; for han udpeger en dommer for dem alle, og han dømmer dem alle for sig.

KAPITEL 42

1. Visdommen fandt intet sted, hvor den kunne bo; da blev den tildelt et boligsted i himlen.
2. Visdommen gik ud for at bo blandt menneskenes børn, men fandt intet sted at bo. Visdommen vendte tilbage til sin plads og tog sin plads blandt englene.
3. Og uretfærdighed udgik fra hendes gemakker; dem hun ikke søgte, fandt hun, og hun boede hos dem som regn i ørkenen og dug på tørstigt land.

KAPITEL 43

1. Og jeg så andre lyn og himlens stjerner, og jeg så, hvordan Han kaldte dem alle ved deres navne, og de lyttede til Ham.
2. Og jeg så, hvordan de blev vejet i en retfærdig vægt i henhold til deres lysforhold. Jeg så bredden af deres rum og dagen for deres tilsynekomst, og hvordan deres omdrejning frembringer lyn. Jeg så deres omdrejning i henhold til antallet af englene, og hvordan de holder troskab til hinanden.
3. Og jeg spurgte englen, som var med mig og viste mig det skjulte: "Hvad er disse?"
4. Og han sagde til mig: "Åndernes Herre har vist dig deres parabolske betydning: disse er navnene på de hellige, som bor på jorden og tror på Åndernes Herres navn for evigt og altid."

KAPITEL 44

Jeg så også et andet fænomen i forbindelse med lynene: hvordan nogle af stjernerne opstår og bliver til lyn og ikke kan skilles fra deres nye form.

KAPITEL 45

1. Og dette er den anden lignelse om dem, der fornægter navnet på de helliges bolig og åndernes Herre.
2. Og til himlen skal de ikke stige op, og til jorden skal de ikke komme. Sådan skal syndernes lod gå, som har fornægtet åndernes Herres navn, og som således er bevaret til lidelsens og trængslens dag.

3. På den dag skal min udvalgte sidde på herlighedens trone og prøve deres gerninger, og deres hvilesteder skal være utallige. Og deres sjæle skal vokse sig stærke i sig, når de ser mine udvalgte og dem, der har påkaldt mit herlige navn:
4. Da vil jeg lade min udvalgte bo iblandt dem. Og jeg vil forvandle himlen og gøre den til en evig velsignelse og et lys.
5. Og jeg vil forvandle jorden og gøre den til en velsignelse, og jeg vil lade mine udvalgte bo på den, men syndere og ugudelige skal ikke sætte deres fod derpå.
6. For jeg har sørget for og mættet mine retfærdige med fred og ladet dem bo for mit åsyn. Men synderne venter mig en dom, så jeg udsletter dem fra jordens overflade.

KAPITEL 46

1. Og der så jeg en, som havde et liv i sindet, og hans hoved var hvidt som uld. Og hos ham var et andet væsen, hvis ansigt lignede et menneske, og hans ansigt var fuldt af ynde, som en af de hellige engle.
2. Og jeg spurgte englen, som var med mig og viste mig alle de skjulte ting vedrørende Menneskesønnen, hvem han var, og hvorfra han var, og hvorfor han var med Dagenes Overhoved? Og han svarede og sagde til mig: Dette er Menneskesønnen, som har retfærdighed, hos hvem retfærdighed bor, og som åbenbarer alle skattene i det skjulte,
3. Fordi Åndernes Herre har udvalgt ham, og hvis lod har forrang for Åndernes Herre i oprigtighed for evigt.
4. Og denne Menneskesøn, som du har set, skal oprejse konger og mægtige fra deres troner og de stærke fra deres troner. Han skal løse de stærkes tøjler og knuse synderes tænder.
5. Og han skal støde kongerne fra deres troner og kongeriger, fordi de ikke lovpriser og lovpriser ham, ej heller ydmygt anerkender, hvorfra riget blev givet dem.
6. Og han skal sænke de stærkes ansigt og fylde dem med skam. Og mørke skal være deres bolig, og orme skal være deres seng, og de skal ikke have noget håb om at rejse sig fra deres senge, fordi de ikke ophøjer åndernes Herres navn.
7. Og disse er dem, der dømmer himlens stjerner, og løfter deres hænder mod den Højeste, og træder på jorden og bor på den. Og alle deres gerninger afslører uretfærdighed, og deres magt hviler på deres rigdomme, og deres tro er på de guder, som de har skabt med deres hænder, og de fornægter åndernes Herres navn,
8. Og de forfølger Hans menigheders huse og de troende, som holder fast ved Åndernes Herres navn.

KAPITEL 47

1. Og i de dage skal de retfærdiges bøn være steget op, og de retfærdiges blod skal udgydes fra jorden for åndernes Herre.
2. I de dage skal de hellige, som bor oven i himlen, forene sig med én røst og påkalde og bede og prise, og takke og velsigne åndernes Herres navn på vegne af de retfærdiges blod, som er blevet udgydt, og at de retfærdiges bøn ikke må være forgæves for åndernes Herre, at dommen må ske over dem, og at de ikke skal lide for evigt.
3. I de dage så jeg Dagenes Overhoved, da Han satte sig på sin herligheds trone, og de levendes bøger blev åbnet for Ham. Hele Hans hærskare i himlen ovenover og Hans rådgivere stod foran Ham.
4. Og de helliges hjerter blev fyldt med glæde; fordi antallet af retfærdige var blevet fremsagt, og de retfærdiges bøn var blevet hørt, og de retfærdiges blod var blevet krævet af åndernes Herre.

KAPITEL 48

1. Og på det sted så jeg retfærdighedens kilde, som var uudtømmelig. Og omkring den var der mange visdomskilder. Alle de tørstige drak af dem og blev fyldt med visdom. Deres boliger var hos de retfærdige, hellige og udvalgte.
2. Og i den time blev Menneskesønnen navngivet i åndernes Herres nærvær, og hans navn blev nævnt for dagenes overhoved.
3. Ja, før solen og tegnene blev skabt, før himlens stjerner blev skabt, blev hans navn nævnt for åndernes Herre.
4. Han skal være en stav for de retfærdige, hvorpå de kan støtte sig og ikke falde, og han skal være hedningernes lys og håbet for dem, der er foruroligede i hjertet.
5. Alle, som bor på jorden, skal falde ned og tilbede for ham, og de skal prise, velsigne og fejre åndernes Herre med sang.
6. Og af denne grund er han blevet udvalgt og skjult for Ham, før verdens skabelse og for evigt.
7. Og Åndernes Herres visdom har åbenbaret ham for de hellige og retfærdige; for han har bevaret de retfærdiges lod, fordi de har hadet og foragtet denne uretfærdighedens verden og har hadet alle dens gerninger og veje i Åndernes Herres navn. For i hans navn er de frelst, og efter hans velbehag er det sket med hensyn til deres liv.
8. I disse dage skal jordens konger blive nedtrykte i ansigtet, og de stærke, som besidder landet, skal være på grund af deres hænders værk; for på deres nøds og lidelses dag skal de ikke være i stand til at frelse sig selv.
9. Og jeg vil give dem i mine udvalgtes hænder. Som halm i ilden skal de brænde for de helliges åsyn. Som bly i vandet skal de synke for de retfærdiges åsyn, og der skal ikke mere findes spor af dem.
10. Og på deres lidelses dag skal der være hvile på jorden, og foran dem skal de falde og ikke rejse sig igen. Og der skal ikke være nogen, der kan gribe dem med sine hænder og rejse dem op. For de har fornægtet åndernes Herre og hans Salvede. Åndernes Herres navn være velsignet.

KAPITEL 49

1. For visdom udgydes som vand, og æren svigter ikke for hans åsyn i evighed.
2. For han er mægtig i alle retfærdighedens hemmeligheder, og uretfærdigheden skal forsvinde som en skygge og ikke have nogen fortsættelse; for den udvalgte står for åndernes Herre, og hans herlighed varer evigt og altid, og hans magt i alle generationer.
3. Og i ham bor visdommens ånd og indsigtens ånd og forstandens og styrkes ånd og de hensovedes ånd i retfærdighed.

4. Og han skal dømme de hemmelige ting, og ingen skal være i stand til at udtale et løgnagtigt ord foran ham; for han er den Udvalgte foran åndernes Herre efter hans velbehag.

KAPITEL 50

1. Og i de dage skal der ske en forandring for de hellige og udvalgte, og dagens lys skal hvile over dem, og herlighed og ære skal vende sig til de hellige,
2. På lidelsens dag, hvor ondskab skal være ophobet mod synderne. Og de retfærdige skal sejre i åndernes Herres navn. Og Han vil lade de andre være vidner til dette, så de kan omvende sig og opgive deres hænders værker.
3. De skal ikke få ære ved åndernes Herres navn, men ved hans navn skal de frelses, og åndernes Herre skal forbarme sig over dem, for hans barmhjertighed er stor.
4. Og Han er også retfærdig i sin dom, og i hans herligheds nærvær skal uretfærdighed heller ikke opretholde sig selv: Ved hans dom skal de uforbederlige omkomme for ham.
5. Og fra nu af vil jeg ikke have nogen barmhjertighed med dem, siger åndernes Herre.

KAPITEL 51

1. Og i de dage skal jorden også give tilbage, hvad den er betroet, og dødsriget skal også give tilbage, hvad den har modtaget, og helvede skal give tilbage, hvad den skylder.
2. Og han skal udvælge de retfærdige og hellige iblandt dem, for dagen er kommet, da de skal frelses.
3. Og den Udvalgte skal i de dage sidde på min trone, og hans mund skal udøse alle visdommens og råds hemmeligheder. For åndernes Herre har givet dem til ham og har herliggjort ham.
4. Og i de dage skal bjergene springe som væddere, og højene skal hoppe som lam mætte af mælk, og alle himlens engles ansigter skal lyse op af glæde.
5. For i de dage skal den Udvalgte opstå, og jorden skal fryde sig, og de retfærdige skal bo på den, og de udvalgte skal vandre på den.

KAPITEL 52

1. Og efter de dage på det sted, hvor jeg havde set alle synerne af det, som er skjult – for jeg var blevet ført bort i en hvirvelvind, og de havde ført mig mod vest.
2. Der så mine øjne alle himmelens hemmeligheder, som skal være: et bjerg af jern, et bjerg af kobber, et bjerg af sølv, et bjerg af guld, et bjerg af blødt metal og et bjerg af bly.
3. Og jeg spurgte englen, som var med mig, og sagde: "Hvad er det, jeg har set i hemmelighed?"
4. Og han sagde til mig: Alt dette, som du har set, skal tjene hans salvede, så han kan være mægtig og magtfuld på jorden.
5. Og fredens engel svarede mig: "Vent lidt, og alle de hemmeligheder, der omgiver åndernes Herre, skal åbenbares for dig."
6. Og disse bjerge, som dine øjne har set, jernbjerget og kobberbjerget og sølvbjerget og guldbjerget og blødmetalbjerget og blybjerget, alle disse skal være i den Udvalgtes nærvær som voks, foran ilden og som vandet, der strømmer ned ovenfra på disse bjerge, og de skal blive magtesløse foran hans fødder.
7. Og det skal ske i de dage, at ingen skal frelses, hverken ved guld eller ved sølv, og ingen skal kunne undslippe.
8. Og der skal ikke være jern til krig, og man skal ikke iføre sig brystplade. Bronze skal ikke være til nytte, og tin skal ikke være til nytte og skal ikke agtes, og bly skal ikke være at ønske.
9. Og alle disse ting skal fornægtes og udslettes fra jordens overflade, når den Udvalgte skal vise sig for Åndernes Herres ansigt.

KAPITEL 53

1. Der så mine øjne en dyb dal med åbne mundinger, og alle, der bor på jorden, havet og øerne, skal bringe ham gaver og gaver og hyldesttegn, men den dybe dal skal ikke blive fuld.
2. Og deres hænder begår lovløse gerninger, og synderne fortærer alle, som de lovløst undertrykker. Alligevel skal synderne udslettes for åndernes Herres ansigt, og de skal forvises fra hans jord, og de skal forgå for evigt og altid.
3. For jeg så alle straffens engle opholde sig der og forberede alle Satans redskaber.
4. Og jeg spurgte fredsenglen, som var med mig: "Hvem forbereder de disse redskaber til?"
5. Og han sagde til mig: ‘De forbereder disse til kongerne og de mægtige på denne jord, så de derved kan blive ødelagt.’
6. Og derefter skal den Retfærdige og Udvalgte lade sin menigheds hus komme til syne: fra nu af skal de ikke mere hindres i Åndernes Herres navn.
7. Og disse bjerge skal ikke stå som jorden foran hans retfærdighed, men højene skal være som en kilde af vand, og de retfærdige skal finde hvile fra synderes undertrykkelse.

KAPITEL 54

1. Og jeg så og vendte mig mod en anden del af jorden, og der så jeg en dyb dal med brændende ild.
2. Og de bragte kongerne og de mægtige og begyndte at kaste dem ned i denne dybe dal.
3. Og der så mine øjne, hvordan de lavede disse deres instrumenter, jernkæder af umådelig vægt.
4. Og jeg spurgte fredens engel, som var med mig, og sagde: "For hvem er disse lænker beredt?"
5. Og han sagde til mig: ‘Disse forberedes til Azazêls hære, så de kan tage dem og kaste dem i den fuldstændige fordømmelses afgrund, og de skal dække deres kæber med ru sten, som åndernes Herre befalede.
6. Og Mikael, Gabriel, Rafael og Fanuel skal gribe dem på den store dag og kaste dem i den brændende ovn på den dag, for at åndernes Herre kan hævne sig på dem for deres uretfærdighed ved at underkaste sig Satan og vildlede dem, der bor på jorden.
7. Og i de dage skal der komme straf fra åndernes Herre, og han skal åbne alle vandkamrene, som er over himlen, og kilderne, som er under jorden.

8. Og alle vande skal forenes med vande: det, som er over himlen, er det maskuline, og vandet, som er under jorden, er det feminine.
9. Og de skal ødelægge alle, som bor på jorden, og dem, som bor under himlens ender.
10. Og når de har erkendt den uretfærdighed, som de har begået på jorden, da skal de gå til grunde ved den.

KAPITEL 55

1. Og derefter angrede Dagenes Overhoved og sagde: "Forgæves har jeg ødelagt alle, der bor på jorden."
2. Og han svor ved sit store navn: "Fra nu af vil jeg ikke gøre således mod alle, der bor på jorden, og jeg vil sætte et tegn på himlen. Dette skal være et løfte om god troskab mellem mig og dem for evigt, så længe himlen er over jorden. Og dette er i overensstemmelse med min befaling."
3. Når jeg har ønsket at gribe dem ved englenes hånd på trængslens og smertens dag på grund af dette, vil jeg lade min tugtelse og min vrede hvile over dem, siger Gud, åndernes Herre.
4. I mægtige konger, som bor på jorden, I skal se Min Udvalgte, hvordan han sidder på herlighedens trone og dømmer Azâzêl og alle hans ledsagere og alle hans hærskarer i åndernes Herres navn.

KAPITEL 56

1. Og jeg så der hærskarer af straffende engle gå, og de bar pisker og lænker af jern og bronze.
2. Og jeg spurgte fredens engel, som var med mig, og sagde: "Hvem er disse, som holder piskerne ude?"
3. Og han sagde til mig: Til deres udvalgte og elskede, at de må kastes ned i dalens afgrunds kløft.
4. Og da skal den dal fyldes med deres udvalgte og elskede, og deres levedage skal være forbi, og de dage, hvor de har faret vild, skal ikke længere tælles.
5. Og i de dage skal englene vende tilbage og kaste sig mod øst over partherne og mederne. De skal ophidse kongerne, så en urolig ånd kommer over dem. De skal vække dem fra deres troner, så de kan bryde frem som løver fra deres huler og som sultne ulve blandt deres flokke.
6. Og de skal drage op og træde hans udvalgtes land under fødder, og hans udvalgtes land skal være foran dem en tærskeplads og en landevej:
7. Men mine retfærdiges by skal være en hindring for deres heste. Og de skal begynde at kæmpe indbyrdes, og deres højre hånd skal være stærk imod dem selv, og en mand skal ikke kende sin bror, ej heller en søn sin far eller sin mor, indtil der ikke er flere lig ved deres slagtning, og deres straf ikke er forgæves.
8. I de dage skal Dødsriget åbne sine kæber, og de skal opsluges i det, og deres ødelæggelse skal være forbi; Dødsriget skal fortære synderne i de udvalgtes nærvær.

KAPITEL 57

1. Og det skete derefter, at jeg så en anden hær af vogne og mænd, der kørte på dem, og som kom i vinden fra øst og fra vest til syd.
2. Og lyden af deres vogne blev hørt, og da denne uro fandt sted, bemærkede de hellige fra himlen det, og jordens søjler blev flyttet fra deres plads, og lyden deraf blev hørt fra den ene ende af himlen til den anden på én dag.
3. Og de skal alle falde ned og tilbede åndernes Herre. Og dette er slutningen på den anden lignelse.

KAPITEL 58

1. Og jeg begyndte at tale den tredje lignelse om de retfærdige og udvalgte.
2. Velsignede er I, I retfærdige og udvalgte, for herlig skal jeres lod være.
3. Og de retfærdige skal være i solens lys, og de udvalgte i det evige livs lys. Deres livs dage skal være uendelige, og de helliges dage uden tal.
4. Og de skal søge lyset og finde retfærdighed hos åndernes Herre. Der skal være fred for de retfærdige i den evige Herres navn.
5. Og derefter skal det siges til de hellige i himlen, at de skal søge retfærdighedens hemmeligheder, troens arv. For den er blevet klar som solen på jorden, og mørket er forbi.
6. Og der skal være et lys, som aldrig ophører, og de skal ikke komme i dages grænse, for mørket skal først være blevet ødelagt, og lyset skal være etableret for åndernes Herre, og oprigtighedens lys skal være etableret for evigt for åndernes Herre.

KAPITEL 59

1. I de dage så mine øjne lynets hemmeligheder og lysenes domme, og de udfører dem, og de lyser til velsignelse eller forbandelse, som åndernes Herre vil.
2. Og der så jeg tordenens hemmeligheder, og hvordan dens lyd, når den genlyder i himlen, høres. Han lod mig se dommene, der blev eksekveret på jorden, enten de var til velsignelse og velsignelse, eller til forbandelse, ifølge åndernes Herres ord.
3. Og derefter blev alle lysenes og lynenes hemmeligheder vist for mig, og de lyser til velsignelse og til tilfredsstillelse.

KAPITEL 60

1. I år fem hundrede, i den syvende måned, på den fjortende dag i måneden i Enoks liv, så jeg i den lignelse, hvordan et vældigt rystelse fik himlenes himmel til at ryste, og den Højestes hær og englene, tusind tusinde og titusind gange titusind, blev urolige med en stor uro.
2. Og Dagenes Overhoved sad på sin herligheds trone, og englene og de retfærdige stod omkring ham.
3. Og en stor rysten greb mig, og frygt greb fat i mig, og mine lænder gav efter, og mine tøjler opløstes, og jeg faldt på mit ansigt.
4. Og Michael sendte en anden engel fra de hellige, og han oprejste mig, og da han havde oprejst mig, vendte min ånd tilbage; for jeg havde ikke kunnet udholde denne hærs syn og himlens larm og rystelser. Og Michael sagde til mig: "Hvorfor er du foruroliget over et sådant syn? Indtil denne dag varede hans barmhjertighedsdag, og han har været barmhjertig og langmodig over for dem, der bor på jorden."

5. Og når dagen og magten og straffen og dommen kommer, som åndernes Herre har beredt for dem, der ikke tilbeder den retfærdige lov, og for dem, der fornægter den retfærdige dom, og for dem, der misbruger hans navn – den dag er beredt, for de udvalgte en pagt, men for syndere en undersøgelse.
6. Når Åndernes Herres straf hviler over dem, skal den hvile, for at Åndernes Herres straf ikke skal komme forgæves, og den skal dræbe børnene med deres mødre og børnene med deres fædre. Derefter skal dommen finde sted i overensstemmelse med Hans nåde og Hans tålmodighed.
7. Og på den dag skiltes to uhyrer, et kvindeligt uhyre ved navn Leviathan, for at bo i havets afgrunde over vandets kilder.
8. Men manden hedder Behemot, som med sit bryst besatte en ødemark ved navn Dûidâin, øst for haven, hvor de udvalgte og retfærdige bor, hvor min bedstefar blev taget op, den syvende fra Adam, det første menneske, som åndernes Herre skabte.
9. Og jeg bad den anden engel om at vise mig disse uhyrers magt, hvordan de blev adskilt på én dag og kastet, den ene i havets afgrund og den anden i ørkenens tørre land.
10. Og han sagde til mig: "Du menneskesøn, heri søger du at vide, hvad der er skjult."
11. Og den anden engel, som var med mig og viste mig det skjulte, fortalte mig det første og det sidste, i himlen i det høje og under jorden i det dybe og ved himlens ende og på himlens grundvold.
12. Og vindenes kamre, og hvordan vindene er opdelt, og hvordan de vejes, og hvordan vindenes portaler beregnes, hver efter vindens kraft og månens lysstyrke og efter den kraft, der passer; og stjernernes inddelinger efter deres navne, og hvordan alle inddelingerne er opdelt.
13. Og tordenerne i overensstemmelse med de steder, hvor de falder, og alle de opdelinger, der er dannet blandt lynene, så de kan lyse, og deres hær, så de straks kan adlyde.
14. For tordenen har hvilesteder, som er tildelt den, mens den venter på sit brag; og torden og lyn er uadskillelige, og selvom de ikke er ét og udelt, går de begge sammen gennem ånden og adskiller sig ikke.
15. For når lynet lyner, udstøder tordenen sin stemme, og ånden tvinger en pause under lyden og deler ligeligt mellem dem; for skatkammeret af deres lyde er som sandet, og hver af dem, mens den lyder, holdes inde med et tøjle og vendes tilbage af åndens kraft og skubbes fremad i henhold til jordens mange hjørner.
16. Og havets ånd er maskulin og stærk, og i overensstemmelse med sin styrke trækker den den tilbage med en tøjle, og på samme måde drives den fremad og spredes blandt alle jordens bjerge.
17. Og rimfrostens ånd er hans egen engel, og haglens ånd er en god engel.
18. Og sneens ånd har forladt sine gemakker på grund af sin styrke -- der er en særlig ånd i den, og det, der stiger op fra den, er som røg, og dens navn er frost.
19. Og tågens ånd er ikke forenet med dem i deres kamre, men den har et særligt kammer; for dens løb er strålende både i lys og i mørke, og om vinteren og om sommeren, og i dens kammer er en engel.
20. Og duggens ånd bor ved himlens ender og er forbundet med regnens kamre, og dens løb er vinter og sommer. Dens skyer og tågens skyer er forbundet, og den ene giver til den anden.
21. Og når regnens ånd går ud fra dens kammer, kommer englene og åbner kammeret og fører den ud, og når den er spredt over hele jorden, forenes den med vandet på jorden. Og når den forenes med vandet på jorden ...
22. For vandet er for dem, der bor på jorden; for det er jordens næring fra den Højeste, som er i himlen. Derfor er der et mål for regnen, og englene tager den i sin magt.
23. Og disse ting så jeg mod de retfærdiges have.
24. Og fredens engel, som var med mig, sagde til mig: »Disse to uhyrer, forberedt i overensstemmelse med Guds storhed, skal føde ...

KAPITEL 61

1. Og jeg så i de dage, hvor lange reb blev givet til disse engle, og de tog sig vinger og fløj, og de gik mod nord.
2. Og jeg spurgte englen og sagde til ham: "Hvorfor har disse engle taget disse reb og er gået væk?" Og han sagde til mig: "De er gået for at måle."
3. Og englen, som var med mig, sagde til mig: "Disse skal bringe de retfærdiges mål og de retfærdiges reb til de retfærdige, så de kan støtte sig til åndernes Herres navn for evigt og altid."
4. De udvalgte skal begynde at bo hos de udvalgte, og det er de mål, der skal gives til tro, og som skal styrke retfærdigheden.
5. Og disse foranstaltninger skal afsløre alle hemmelighederne i jordens dybder, og dem, der er blevet ødelagt af ørkenen, og dem, der er blevet fortæret af dyrene, og dem, der er blevet fortæret af havets fisk, så de kan vende tilbage og blive stående på den Udvalgtes dag; for ingen skal blive ødelagt for åndernes Herre, og ingen kan blive ødelagt.
6. Og alle, som bor oven i himlen, modtog en befaling og magt og én stemme og ét lys som ild.
7. Og den Ene velsignede de med deres første ord, og priste og priste de med visdom, og de var vise i tale og i livets ånd.
8. Og åndernes Herre satte den udvalgte på herlighedens trone. Og han skal dømme alle de helliges gerninger i himlen, og deres gerninger skal vejes på vægtskålen.
9. Og når han løfter sit ansigt for at dømme deres hemmelige veje i overensstemmelse med Åndernes Herres navns ord, og deres sti i overensstemmelse med Åndernes Herres retfærdige doms vej, da skal de alle med én stemme tale og velsigne og herliggøre, ophøje og hellige Åndernes Herres navn.
10. Og Han vil kalde hele himlens hær og alle de hellige ovenover og Guds hær, keruberne, serafinerne og ophannerne og alle magtens engle og alle fyrstedømmernes engle og den udvalgte og de andre magter på jorden og over vandet.
11. På den dag skal de opløfte én røst og velsigne, herliggøre og ophøje i troens ånd og i visdommens ånd og i tålmodighedens ånd og i barmhjertighedens ånd og i dommens og fredens ånd og i godhedens ånd, og alle skal sige med én røst: "Velsignet være han, og må åndernes Herres navn være velsignet for evigt og altid!"

12. Alle, som ikke sover i himlen, skal velsigne ham: Alle de hellige, som er i himlen, skal velsigne ham, og alle de udvalgte, som bor i livets have: og enhver lysets ånd, som er i stand til at velsigne, herliggøre, ophøje og hellige dit velsignede navn, og alt kød skal i al evighed herliggøre og velsigne dit navn for evigt og altid.
13. For stor er Åndernes Herres barmhjertighed, og Han er langmodig, og alle Hans gerninger og alt, hvad Han har skabt, har Han åbenbaret for de retfærdige og udvalgte i Åndernes Herres navn.

KAPITEL 62

1. Og således befalede Herren kongerne og de mægtige og de ophøjede og dem, der bor på jorden, og sagde: "Åbn jeres øjne og løft jeres horn, hvis I kan genkende den Udvalgte."
2. Og åndernes Herre satte ham på sin herligheds trone, og retfærdighedens ånd blev udgydt over ham, og hans munds ord dræber alle syndere, og alle uretfærdige bliver udryddet fra hans ansigt.
3. Og på den dag skal alle konger og de mægtige og de ophøjede og de, som besidder jorden, fremstå. De skal se og genkende, hvordan han sidder på sin herligheds trone. Retfærdighed skal dømmes for ham, og intet løgn skal tales for ham.
4. Da skal smerte komme over dem som over en fødende kvinde, og hun har veer ved at føde, når hendes barn kommer ind i livmoders munden, og hun har veer ved at føde.
5. Og den ene del af dem skal se på den anden, og de skal være rædselsslagne, og de skal have nedtrykt ansigt, og smerte skal gribe dem, når de ser Menneskesønnen sidde på sin herligheds trone.
6. Kongerne og de mægtige og alle, som ejer jorden, skal love og prise og ophøje ham, som hersker over alt, ham som var skjult.
7. For fra begyndelsen var Menneskesønnen skjult, og den Højeste bevarede ham i sin magts nærvær og åbenbarede ham for de udvalgte.
8. Og de udvalgtes og helliges forsamling skal sås, og alle de udvalgte skal stå foran ham på den dag.
9. Og alle konger og de mægtige og de ophøjede og de, der hersker over jorden, skal falde ned for ham på deres ansigter og tilbede og sætte deres håb i Menneskesønnen og bede ham om nåde og trygle ham om nåde.
10. Ikke desto mindre vil Åndernes Herre presse dem således, at de hastigt skal gå bort fra Hans nærvær, og deres ansigter skal fyldes med skam, og mørket skal blive dybere over deres ansigter.
11. Og han vil overgive dem til englene til straf, for at hævne sig på dem, fordi de har undertrykt hans børn og hans udvalgte,
12. Og de skal være et skue for de retfærdige og for hans udvalgte. De skal glæde sig over dem, fordi åndernes Herres vrede hviler over dem, og hans sværd er beruset af deres blod.
13. Og de retfærdige og udvalgte skal frelses på den dag, og de skal aldrig mere se synderes og uretfærdiges ansigt.
14. Og åndernes Herre skal dvæle over dem, og med denne Menneskesøn skal de spise, og ligge ned og stå op for evigt og altid.
15. Og de retfærdige og udvalgte skal være opstået fra jorden og ophøre med at have et nedslået ansigt. Og de skal være blevet iklædt herlighedens klæder,
16. Og disse skal være livets klæder fra Åndernes Herre: Og jeres klæder skal ikke ældes, og jeres herlighed skal ikke forsvinde for Åndernes Herre.

KAPITEL 63

1. I de dage skal de mægtige og konger, som besidder jorden, trygle Ham om at give dem en kort pause fra hans straffende engle, til hvem de blev overgivet, så de kan falde ned og tilbede for åndernes Herre og bekende deres synder for Ham.
2. Og de skal prise og prise åndernes Herre og sige: "Lovet være åndernes Herre og kongers Herre, og de mægtiges Herre og de riges Herre, og herlighedens Herre og visdommens Herre,
3. Og herlig i alle hemmeligheder er din magt fra generation til generation, og din herlighed for evigt og altid: dybe er alle dine hemmeligheder og utallige, og din retfærdighed er uoverskuelig.
4. Vi har nu lært, at vi skal prise og prise kongernes Herre og ham, som er konge over alle konger.
5. Og de skal sige: "Gid vi dog havde hvile til at prise og takke og bekende vor tro for hans herlighed!"
6. Og nu længes vi efter lidt hvile, men finder den ikke. Vi jagter efter den, men opnår den ikke. Lyset er forsvundet foran os, mørket er vores bolig for evigt og altid.
7. For vi har ikke troet for ham, ej heller herliggjort åndernes Herres navn, ej heller herliggjort vor Herre, men vores håb var i vort riges scepter og i vores herlighed.
8. Og på vor lidelses og trængsels dag frelser han os ikke, og vi finder ingen hvile i at bekende, at vor Herre er sandfærdig i alle sine gerninger og i sine domme og sin retfærdighed, og hans domme ikke gør forskel på folk.
9. Og vi forgår fra hans åsyn på grund af vore gerninger, og alle vore synder tilregnes i retfærdighed.
10. Nu skal de sige til sig selv: "Vores sjæle er fulde af uretfærdig vinding, men det forhindrer os ikke i at stige ned fra dens midte og ned i Sheols byrde."
11. Og derefter skal deres ansigter fyldes med mørke, og skam for Menneskesønnen, og de skal fordrives fra hans nærvær, og sværdet skal hvile foran hans ansigt midt iblandt dem.
12. Således talte Åndernes Herre: "Dette er forordningen og dommen med hensyn til de mægtige og kongerne og de ophøjede og dem, der besidder jorden for Åndernes Herre."

KAPITEL 64

1. Og andre former jeg så gemt på det sted.
2. Jeg hørte englens stemme sige: "Disse er englene, som steg ned til jorden og åbenbarede det, der var skjult for menneskenes børn, og som forførte menneskenes børn til at begå synd."

KAPITEL 65

1. Og i de dage så Noah, at jorden var sunket ned, og at dens ødelæggelse var nær.
2. Og han rejste sig derfra og drog til jordens ende og råbte højt til sin bedstefar Enok. Og Noah sagde tre gange med bitter stemme: Hør mig, hør mig, hør mig.
3. Og jeg sagde til ham: "Fortæl mig, hvad det er, der falder ned på jorden, siden jorden er i så ondt skub og rystet, at jeg ikke skal omkomme med den?"
4. Og da blev der et stort larm på jorden, og en stemme blev hørt fra himlen, og jeg faldt på mit ansigt.
5. Og min bedstefar, Enoch, kom og stod ved siden af mig og sagde til mig: "Hvorfor har du råbt til mig med et bittert skrig og gråd?"
6. Og en befaling er udgået fra Herrens åsyn angående dem, der bor på jorden, at deres ødelæggelse er fuldbyrdet, fordi de har lært alle englenes hemmeligheder og al Satans vold og alle deres magter – de mest hemmelige – og al magten hos dem, der praktiserer trolddom, og heksekunstens magt og magten hos dem, der laver støbte billeder for hele jorden:
7. Og hvordan sølv fremstilles af jordens støv, og hvordan blødt metal opstår i jorden.
8. For bly og tin frembringes ikke af jorden som den første: det er en kilde, der frembringer dem, og en engel står i den, og den engel er den ypperste.
9. Og derefter tog min bedstefar Enoch mig i hånden og løftede mig op og sagde til mig: "Gå, for jeg har bedt åndernes Herre om denne uro på jorden."
10. Og Han sagde til mig: "På grund af deres uretfærdighed er deres dom fastsat og skal ikke holdes tilbage af Mig for evigt. På grund af de trolddomskunster, som de har udforsket og lært, skal jorden og de, der bor på den, ødelægges."
11. Og disse – de har intet sted for omvendelse for evigt, fordi de har vist dem det, der var skjult, og de er de fordømte. Men hvad dig angår, min søn, ved åndernes Herre, at du er ren og uden skyld i denne bebrejdelse angående hemmelighederne.
12. Og Han har bestemt dit navn til at være blandt de hellige, og vil bevare dig blandt dem, der bor på jorden, og har bestemt din retfærdige afkom både til kongedømme og til stor ære, og fra din afkom skal der udgå en kilde af retfærdige og hellige uden tal for evigt.

KAPITEL 66

1. Derefter viste han mig straffens engle, som er rede til at komme og give løs alle vandenes kræfter under jorden for at bringe dom og ødelæggelse over alle, der bor og bor på jorden.
2. Og åndernes Herre gav englene, som var på vej ud, befaling om ikke at få vandet til at stige, men at holde det i skak, for disse engle var over vandenes magt.
3. Og jeg gik bort fra Enoks nærvær.

KAPITEL 67

1. Og i de dage kom Guds ord til mig, og han sagde til mig: Noah, din lod er kommet op for mig, en lod uden skyld, masser af kærlighed og retskaffenhed.
2. Og nu bygger englene en træbygning, og når de har fuldført den opgave, vil jeg lægge min hånd på den og bevare den, og derfra skal livets frø komme frem, og en forandring skal indtræffe, så jorden ikke forbliver uden beboere.
3. Og jeg vil fastholde dit afkom for mit ansigt for evigt og altid, og jeg vil sprede dem, der bor hos dig; det skal ikke være ufrugtbart på jordens overflade, men det skal velsignes og blive talrigt på jorden i Herrens navn.
4. Og han vil fængsle de engle, som har vist uretfærdighed, i den brændende dal, som min bedstefar Enoch tidligere havde vist mig i vest blandt bjergene af guld og sølv og jern og blødt metal og tin.
5. Og jeg så den dal, hvor der var en stor støj og en støj i vandet.
6. Og da alt dette skete, opstod der fra det smeltede metal og dets rystelser på det sted en lugt af svovl, som var forbundet med vandet, og den dal, hvor englene, som havde vildledt menneskeheden, brændte under det land.
7. Og gennem dens dale strømmer ildstrømme, hvor disse engle straffes, som har vildledt dem, der bor på jorden.
8. Men disse vande skal i de dage tjene kongerne og de mægtige og de ophøjede og dem, der bor på jorden, til helbredelse af kroppen, men til straf af ånden; nu er deres ånd fuld af begær, så de kan blive straffet i deres krop, for de har fornægtet åndernes Herre og ser deres straf dagligt, og alligevel tror de ikke på hans navn.
9. Og i takt med at deres legemers forbrænding bliver alvorlig, skal en tilsvarende forandring finde sted i deres ånd for evigt og altid; for ingen skal ytre et ord forgæves foran åndernes Herre.
10. For dommen skal komme over dem, fordi de tror på deres krops begær og fornægter Herrens Ånd.
11. Og de samme vande vil undergå en forandring i de dage; for når disse engle straffes i disse vande, vil disse vandkilder ændre deres temperatur, og når englene stiger op, vil dette vand fra kilderne ændre sig og blive koldt.
12. Og jeg hørte Michael svare og sige: "Denne dom, hvormed englene dømmes, er et vidnesbyrd for kongerne og de mægtige, som besidder jorden."
13. Fordi disse dommens vande tjener til helbredelse af kongernes legeme og deres legemes begær; derfor vil de ikke se og ikke tro, at disse vande vil forvandles og blive til en ild, der brænder for evigt.

KAPITEL 68

1. Og derefter gav min bedstefar Enoch mig undervisning i alle hemmelighederne i bogen i lignelserne, som var blevet givet til ham, og han samlede dem for mig i ordene fra bogen med lignelserne.
2. Og på den dag svarede Michael Rafael og sagde: "Åndens kraft bringer mig til at ryste og ryste på grund af den strenge dom over hemmelighederne, englenes dom. Hvem kan udholde den strenge dom, som er blevet eksekveret, og foran hvilken de smelter hen?"
3. Og Michael svarede igen og sagde til Rafael: "Hvem er han, hvis hjerte ikke er blødgjort over dette, og hvis tøjler ikke er foruroliget af dette domsord, der er udgået over dem på grund af dem, der har ført dem ud?"

4. Og det skete, da han stod foran åndernes Herre, sagde Michael således til Rafael: "Jeg vil ikke tage deres del i Herrens øjne; for åndernes Herre er vred på dem, fordi de opfører sig, som om de var Herren. Derfor skal alt, hvad der er skjult, komme over dem for evigt og altid; for hverken engel eller menneske skal have sin del i det, men alene de har modtaget deres dom for evigt og altid."

KAPITEL 69

1. Og efter denne dom skal de skræmmes og skælve, fordi de har forkyndt dette for dem, der bor på jorden.
2. Og se navnene på disse engle, og dette er deres navne: den første af dem er Samjâzâ, den anden Artâqîfâ, og den tredje Armên, den fjerde Kôkabêl, den femte Tûrâêl, den sjette Rûmjâl, den syvende Dânjâl, den ottende Nêqâêl, den niende Barâqêl, den tiende Azâzêl, den ellevte Armârôs, den tolvte Batarjâl, den trettende Busasêjal, den fjortende Hanânêl, den femtende Tûrêl, og den sekstende Sîmâpêsîêl, den syttende Jetrêl, den attende Tûmâêl, den nittende Tûrêl, den tyvende Rumâêl, den enogtyvende Azâzêl.
3. Og disse er deres englehoveder og deres navne, og deres overhoveder over hundreder og over halvtreds og over ti.
4. Navnet på den første Jeqôn: det vil sige den, der vildledte alle Guds sønner og bragte dem ned til jorden og vildledte dem gennem menneskenes døtre.
5. Og den anden hed Asbeêl: han gav Guds hellige sønner onde råd og ledte dem på afveje, så de besmittede deres kroppe med menneskedøtrene.
6. Og den tredje hed Gâdreêl: det var ham, som viste menneskenes børn alle dødens slag, og han vildledte Eva, og viste menneskenes sønner dødens våben: skjoldet og ringbrynjen og sværdet til kamp, og alle dødens våben til menneskenes børn.
7. Og fra hans hånd er de gået ud imod dem, der bor på jorden fra den dag og til evig tid.
8. Og den fjerde hed Pênêmûe: han lærte menneskenes børn det bitre og det søde, og han lærte dem alle deres visdoms hemmeligheder.
9. Og han underviste menneskeheden skriftligt med blæk og papir, og derved syndede mange fra evighed til evighed og indtil denne dag.
10. For menneskene blev ikke skabt til et sådant formål, at de skulle bekræfte deres gode tro med pen og blæk.
11. For menneskene blev skabt præcis ligesom englene, for at de skulle forblive rene og retfærdige, og døden, som ødelægger alt, kunne ikke have grebet dem, men ved denne deres viden fortæres de, og ved denne kraft fortærer den mig.
12. Og den femte hed Kâsdejâ: det er ham, der viste menneskenes børn alle åndernes og dæmonernes onde slag og embryoets slag i livmoderen, så det kan forgå, og sjælens slag, slangens bid og de slag, der rammer i middagsheden, slangens søn ved navn Tabââ'ĕt.
13. Og dette er Kâsbeêls opgave, den øverste af den ed, som han viste de hellige, da han boede højt oppe i herlighed, og dens navn er Bîqâ.
14. Denne engel bad Michael om at vise ham det skjulte navn, så han kunne udtale det i eden, så de, der åbenbarede alt, hvad der var i hemmelighed, for menneskenes børn, kunne bæve for det navn og den ed.
15. Og dette er kraften i denne ed, for den er kraftfuld og stærk, og han lagde denne ed Akâe i Michaels hånd.
16. Og disse er hemmelighederne i denne ed ... Og de er stærke gennem hans ed: Og himlen var suspenderet, før verden blev skabt, og for evigt.
17. Og gennem den blev jorden grundlagt på vandet, og fra bjergenes hemmelige afkroge kommer smukke vande, fra verdens skabelse og til evigheden.
18. Og ved den ed blev havet skabt, og som dets fundament lagde Han sandet mod dets vredes tid, og det turde ikke gå videre fra verdens skabelse til evigheden.
19. Og ved den ed er dybderne fastgjort, og de forbliver og rokker sig ikke fra deres sted fra evighed til evighed.
20. Og ved den ed fuldender solen og månen deres bane og afviger ikke fra deres bestemmelse fra evighed til evighed.
21. Og ved den ed fuldender stjernerne deres bane, og Han kalder dem ved deres navne, og de svarer Ham fra evighed til evighed.
22. Og på samme måde vandet og vindenes og alle zefyrernes ånder og deres stier fra alle vindenes hjørner.
23. Og tordenens stemmer og lynets lys bevares, og haglens kamre og rimfrostens kamre og tågens kamre og regnens og duggens kamre bevares.
24. Og alle disse tror og takker for åndernes Herre og herliggør Ham med al deres kraft, og deres føde er i enhver taksigelseshandling: de takker, herliggør og ophøjer åndernes Herres navn for evigt og altid.
25. Og denne ed er mægtig over dem, og gennem den bevares de, og deres stier bevares, og deres løb ødelægges ikke.
26. Og der var stor glæde iblandt dem, og de velsignede, priste og ophøjede ham, fordi Menneskesøns navn var blevet åbenbaret for dem.
27. Og han satte sig på sin herligheds trone, og dommens summen blev givet til Menneskesønnen, og han lod synderne forgå og blive udryddet fra jordens overflade, og dem, der har ført verden på vildspor.
28. De skal bindes med lænker, og de skal fængsles på deres ødelæggelsesforsamling, og alle deres værker forsvinde fra jordens overflade.
29. Og fra nu af skal intet forgængeligt være; for Menneskesønnen er kommet og har sat sig på sin herligheds trone, og alt ondt skal forgå for hans ansigt, og Menneskesønnens ord skal udgå og blive stærkt for åndernes Herre.

KAPITEL 70

1. Og det skete derefter, at hans navn, mens han levede, blev ophøjet til Menneskesønnen og til Åndernes Herre blandt dem, der bor på jorden.
2. Og han blev løftet op på åndens vogne, og hans navn forsvandt blandt dem.
3. Og fra den dag var jeg ikke længere talt blandt dem, og han satte mig mellem de to vinde, mellem nord og vest, hvor englene tog snore for at måle stedet for de udvalgte og retfærdige for mig.
4. Og der så jeg de første fædre og de retfærdige, som fra begyndelsen boede på det sted.

KAPITEL 71

1. Og det skete efter dette, at min ånd blev forvandlet, og den steg op til himlen. Og jeg så Guds hellige sønner. De trådte på flammende ild. Deres klæder var hvide, og deres klæder skinnede som sne.
2. Og jeg så to strømme af ild, og lyset fra den ild skinnede som hyacint, og jeg faldt på mit ansigt for åndernes Herre.
3. Og englen Michael, en af ærkeenglene, greb mig ved min højre hånd og løftede mig op og førte mig ind i alle hemmelighederne og viste mig alle retfærdighedens hemmeligheder.
4. Og han viste mig alle hemmelighederne ved himlens ender, og alle stjernernes kamre og alle lysene, hvorfra de udgår foran de helliges ansigt.
5. Og han overførte min ånd til himlenes himmel, og jeg så der som en bygning bygget af krystaller, og mellem disse krystaller tunger af levende ild.
6. Og min ånd så bæltet, der omgav det ildhus, og på dets fire sider var strømme fulde af levende ild, og de omgav huset.
7. Og rundt omkring var Seraphin, Cherubic og Ofannin: Og disse er de, som ikke sover, og som vogter Hans herligheds trone.
8. Og jeg så engle, som ikke kunne tælles, tusind gange tusinde og titusind gange titusind, som omringede det hus. Og Mikael og Rafael og Gabriel og Fanuel og de hellige engle, som er over himlen, gik ind og ud af det hus.
9. Og de kom ud af det hus, og Mikael og Gabriel, Rafael og Fanuel, og mange hellige engle utallige.
10. Og med dem Dagenes Hoved, Hans hoved hvidt og rent som uld, og Hans klæder ubeskrivelige.
11. Og jeg faldt på mit ansigt, og hele min krop slappede af, og min ånd blev forvandlet; og jeg råbte med høj røst ... med kraftens ånd, og jeg velsignede og herliggjorde og ophøjede.
12. Og disse velsignelser, som udgik af min mund, var velbehagelige for Dagenes Overhoved.
13. Og denne Dagenes Overhoved kom med Mikael og Gabriel, Rafael og Fanuel, tusinder og titusinder af engle uden tal.
14. Og han kom til mig og hilste mig med sin stemme og sagde til mig: "Dette er Menneskesønnen, som er født til retfærdighed; og retfærdigheden forbliver over ham, og Dagenes Overhoveds retfærdighed forlader ham ikke."
15. Og han sagde til mig: "Han forkynder fred for dig i den kommende verdens navn; for derfra er freden kommet siden verdens skabelse, og sådan skal det være for dig for evigt og for evigt."
16. Og alle skal vandre på hans veje, for retfærdigheden svigter ham aldrig. Hos ham skal deres boliger være, hos ham deres arv, og de skal ikke skilles fra ham for evigt og altid.
17. Og således skal der være en længde af dage med den Menneskesøn, og de retfærdige skal have fred og en retskaffen vej, i åndernes Herres navn for evigt og altid.

KAPITEL 72

1. Bogen om himmelens lysende væseners kurser, deres relationer efter deres klasser, deres herredømme og deres årstider, efter deres navne og oprindelsessteder og efter deres måneder, som Uriel, den hellige engel, som var med mig, som er deres vejleder, viste mig; og han viste mig alle deres love nøjagtigt, som de er, og hvordan det er med hensyn til alle verdens år og til evigheden, indtil den nye skabelse er fuldbyrdet, som varer til evigheden.
2. Og dette er den første lov for lysene: Lyset Solen har sin opgang i himlens østlige portaler og sin nedgang i himlens vestlige portaler.
3. Og jeg så seks portaler, hvor solen står op, og seks portaler, hvor solen går ned og månen står op og går ned, og stjernernes ledere og dem, de leder: seks i øst og seks i vest, og alle fulgte hinanden i nøjagtig tilsvarende rækkefølge. Derudover var der mange vinduer til højre og venstre for disse portaler.
4. Og først fremgår den store lyskilde, kaldet Solen, og dens omkreds er som himlens omkreds, og den er fuldstændig fyldt med lysende og ophedede ild.
5. Vognen, som han stiger op på, drives af vinden, og solen går ned fra himlen og vender tilbage gennem nord for at nå øst, og styres således, at han kommer til den rette portal og skinner i himlens ansigt.
6. På denne måde opstår han i den første måned i den store portal, som er den fjerde af de seks portaler i rollebesætningen.
7. Og i den fjerde port, hvorfra solen står op i den første måned, er der tolv vinduesåbninger, hvorfra der udgår en flamme, når de åbnes i deres sæson.
8. Når solen står op på himlen, kommer den frem gennem den fjerde port tredive morgener i træk og går præcist ned i den fjerde port i himlens vestlige del.
9. Og i denne periode bliver dagen dagligt længere og natten hver nat kortere indtil den tredivte morgen.
10. På den dag er dagen en niendedel længere end natten, og dagen udgør præcis ti dele og natten otte dele.
11. Og solen står op fra den fjerde portal, og går ned i den fjerde og vender tilbage til den femte portal i øst tredive morgener, og står op fra den og går ned i den femte portal.
12. Og så bliver dagen længere med to dele og udgør elleve dele, og natten bliver kortere og udgør syv dele.
13. Og den vender tilbage mod øst og går ind i den sjette portal, og står op og går ned i den sjette portal enogtredive morgen på grund af sit tegn.
14. På den dag bliver dagen længere end natten, og dagen bliver dobbelt så lang som natten, og dagen bliver tolv dele, og natten forkortes og bliver seks dele.
15. Og solen står op for at gøre dagen kortere og natten længere, og solen vender tilbage mod øst og går ind gennem den sjette port, og den står op fra den og går ned i tredive morgener.
16. Og når tredive morgener er fuldendt, aftager dagen med præcis én del og bliver til elleve dele, og natten til syv.
17. Og solen går ud gennem den sjette port i vest, og går mod øst og står op gennem den femte port i tredive morgener, og går ned igen i vest gennem den femte vestlige port.
18. På den dag aftager dagen med to dele og udgør ti dele, og natten otte dele.
19. Og solen går ud gennem den femte portal og går ned gennem den femte portal mod vest, og står op gennem den

fjerde portal i trediveogentredive morgener på grund af dens tegn, og går ned i vest.
20. På den dag er dagen lige lang med natten, og natten er ni dele lang, og dagen er ni dele lang.
21. Og solen står op fra den portal og går ned i vest, og vender tilbage mod øst og står op tredive morgener i den tredje portal og går ned i vest i den tredje portal.
22. Og på den dag bliver natten længere end dagen, og natten bliver længere end natten, og dagen kortere end dagen indtil den tredivte morgen, og natten udgør præcis ti dele og dagen otte dele.
23. Og solen står op fra den tredje port og går ned gennem den tredje port i vest og vender tilbage mod øst, og i tredive morgener står den op gennem den anden port i øst, og på samme måde går den ned gennem den anden port i himlens vest.
24. Og på den dag udgør natten elleve dele og dagen syv dele.
25. Og solen står op på den dag fra den anden portal og går ned i vest gennem den anden portal, og vender tilbage mod øst gennem den første portal i trediveoghalvfems morgener, og går ned gennem den første portal i himlens vestlige del.
26. Og på den dag bliver natten længere og dobbelt så lang som dagen: og natten er præcis tolv dele og dagen seks.
27. Og solen har dermed gennemskåret sin banes dele og vender sig igen om disse dele af sin bane, og går ind i den portal tredive morgener og går også ned i vest modsat den.
28. Og i den nat er natten blevet kortere med en niendedel, og natten er blevet elleve dele og dagen syv dele.
29. Og solen er vendt tilbage og er gået ind i den anden portal i øst, og vender tilbage til disse sine dele af sin bane i tredive morgener, opgang og nedgang.
30. Og på den dag aftager natten i længde, og natten udgør ti dele og dagen otte.
31. Og på den dag står solen op fra den portal og går ned i vest, og vender tilbage mod øst, og står op gennem den tredje portal i en og tredive morgener og går ned i vest på himlen.
32. På den dag aftager natten og udgør ni dele, og dagen ni dele, og natten er lig med dagen, og året er præcis som i sine dage tre hundrede og fireogtres.
33. Og dagens og nattens længde, og dagens og nattens korthed opstår – gennem solens løb skabes disse forskelle.
34. Således bliver dens forløb dagligt længere, og dens forløb natligt kortere.
35. Og dette er solens lov og forløb, og dens tilbagevenden så ofte som den vender tilbage tres gange og står op, dvs. den store lyskilde, som kaldes solen, for evigt og altid.
36. Og det, som således opstår, er det store lys, og det kaldes således efter dets udseende, sådan som Herren befalede.
37. Ligesom han opstår, går han også ned, og han aftager ikke, og hviler ikke, men løber dag og nat, og hans lys er syv gange klarere end månens; men hvad angår størrelse er de begge lige store.

KAPITEL 73

1. Og efter denne lov så jeg en anden lov, der omhandlede det mindre lys, som kaldes Månen.
2. Og hendes omkreds er som himmelens omkreds, og hendes vogn, i hvilken hun kører, drives af vinden, og lys gives til hende i et bestemt mål.
3. Og hendes opgang og nedgang ændrer sig hver måned, og hendes dage er som solens dage, og når hendes lys er ensartet, svarer det til den syvende del af solens lys.
4. Og således opstår hun. Og hendes første fase i øst kommer frem på den tredivte morgen: og på den dag bliver hun synlig og udgør for dig månens første fase på den tredivte dag sammen med solen i den portal, hvor solen opstår.
5. Og den ene halvdel af hendes kredsløb går ud med en syvendedel, og hele hendes omkreds er tom, uden lys, med undtagelse af en syvendedel af den og den fjortendedel af hendes lys.
6. Og når hun modtager en syvendedel af halvdelen af sit lys, svarer hendes lys til en syvendedel og halvdelen deraf.
7. Og hun går ned med solen, og når solen står op, står månen op med den og modtager halvdelen af en del af lyset, og i den nat ved begyndelsen af hendes morgen ved begyndelsen af månedagen går månen ned med solen, og er usynlig den nat med fjorten dele og halvdelen af en af dem.
8. Og hun opstår på den dag med præcis en syvendedel, og kommer frem og trækker sig tilbage fra solopgangen, og i sine resterende dage bliver hun lys i de resterende tretten dele.

KAPITEL 74

1. Og jeg så en anden bane, en lov for hende, og hvordan hun ifølge denne lov udfører sin månedlige omdrejning.
2. Og alt dette viste Uriel, den hellige engel, som er lederen af dem alle, mig, og deres positioner, og jeg skrev deres positioner ned, som han viste dem for mig, og jeg skrev deres måneder, som de var, og deres lyses udseende, indtil femten dage var gået.
3. I en enkelt syvendedel fuldbyrder hun alt sit lys i øst, og i en enkelt syvendedel fuldbyrder hun alt sit mørke i vest.
4. Og i visse måneder ændrer hun sine omgivelser, og i visse måneder følger hun sin egen særlige kurs.
5. Om to måneder går månen ned sammen med solen: i de to midterste portaler den tredje og den fjerde.
6. Hun går ud i syv dage, og vender sig om og vender tilbage igen gennem portalen, hvor solen står op, og fuldender alt sit lys: og hun trækker sig tilbage fra solen, og i otte dage går hun ind i den sjette portal, hvorfra solen går ud.
7. Og når solen går ud gennem den fjerde port, går den ud i syv dage, indtil den går ud fra den femte og vender tilbage i syv dage til den fjerde port og fuldender alt sit lys. Og den trækker sig tilbage og går ind i den første port i otte dage.
8. Og hun vender tilbage igen om syv dage til den fjerde portal, hvorfra solen går frem.
9. Således så jeg deres position – hvordan månerne stod op og solen gik ned i de dage.
10. Og hvis fem år lægges sammen, har solen et overskud på tredive dage, og alle de dage, der tilfalder den i et af disse fem år, når de er fulde, udgør 364 dage.
11. Og solens og stjernernes overflod er seks dage: på 5 år bliver 6 dage hvert år til 30 dage: og månen falder bag solen og stjernerne i et antal på 30 dage.

12. Og solen og stjernerne bringer alle årene præcist, så de ikke fremrykker eller forsinker deres position med en eneste dag til evigheden; men fuldender årene med fuldkommen retfærdighed på 364 dage.
13. På 3 år er der 1092 dage, og på 5 år 1820 dage, så der på 8 år er 2912 dage.
14. For månen alene udgør dagene på 3 år 1062 dage, og på 5 år falder den 50 dage bagud: [dvs. til summen (af 1770) skal der lægges (1000 og) 62 dage.]
15. Og på 5 år er der 1770 dage, så for månen er dagene på 8 år 2832 dage.
16. [For på 8 år falder hun bagud med 80 dage], alle de dage, hun falder bagud i 8 år, er 80.
17. Og året er nøjagtigt afsluttet i overensstemmelse med deres verdensstationer og solens stationer, som opstår fra portalerne, hvorigennem den (solen) opstår og går ned i 30 dage.

KAPITEL 75

1. Og lederne af tusindernes overhoveder, som er placeret over hele skabelsen og over alle stjernerne, har også at gøre med de fire indskudsdage, idet de er uadskillelige fra deres embede, i henhold til årets beregning, og disse yder tjeneste på de fire dage, som ikke tælles med i årets beregning.
2. Og på grund af dem går menneskene galt deri, for disse lyskilder yder virkelig tjeneste på verdensstationerne, en i den første portal, en i himmelens tredje portal, en i den fjerde portal og en i den sjette portal, og årets nøjagtighed opnås gennem dens separate tre hundrede og fireogtres stationer.
3. For tegnene og tiderne og årene og dagene viste englen Uriel mig, ham som herlighedens Herre har sat for evigt over alle himmelens lys, i himlen og i verden, for at de skulle herske på himmelens overflade og ses på jorden og være ledere for dagen og natten, dvs. solen, månen og stjernerne og alle de tjenende væsener, som foretager deres omdrejninger i alle himmelens vogne.
4. På samme måde viste Uriel mig tolv døre, åbne i omkredsen af solvognen på himlen, hvorigennem solens stråler bryder ud: og fra dem spredes varme over jorden, når de åbnes til deres fastsatte tider.
5. Og for vindene og duggens ånd, når de åbnes, står åbne i himlen ved enderne.
6. Hvad angår de tolv porte i himlen, ved jordens ende, hvorfra solen, månen og stjernerne og alle himlens værker udgår i øst og vest.
7. Der er mange vinduer åbne til venstre og højre for dem, og ét vindue frembringer varme på sin fastsatte tid, svarende til disse døre, hvorfra stjernerne kommer frem, som Han har befalet dem, og hvorfra de går ned svarende til deres antal.
8. Og jeg så vogne på himlen, der kørte rundt i verden, over de porte, hvori stjernerne, der aldrig gik ned, kredsede.
9. Og én er større end alle de andre, og det er den, der bevæger sig gennem hele verden.

KAPITEL 76

1. Og ved jordens ende så jeg tolv porte åbne til alle himmelhjørner, hvorfra vindene går ud og blæser over jorden.
2. Tre af dem er åbne på himlens overflade, og tre i vest, og tre på himlens højre side, og tre på den venstre.
3. Og de tre første er dem fra øst, og tre er fra nord, og tre efter dem til venstre for syd, og tre fra vest.
4. Gennem fire af disse kommer velsignelsens og fremgangens vinde, og fra de otte kommer skadelige vinde: Når de sendes, bringer de ødelæggelse over hele jorden og over vandet på den, og over alle, der bor på den, og over alt, hvad der er i vandet og på landet.
5. Og den første vind fra disse porte, kaldet østenvinden, kommer ud gennem den første port, som er i øst og hælder mod syd. Fra den kommer ødelæggelse, tørke, hede og ødelæggelse.
6. Og gennem den anden port i midten kommer det passende, og derfra kommer regn og frugtbarhed og velstand og dug; og gennem den tredje port, som vender mod nord, kommer kulde og tørke.
7. Og efter disse kommer sydvindene gennem tre porte: gennem den første af dem, der hælder mod øst, kommer en varm vind.
8. Og gennem den midterste portal ved siden af kommer duftende dufte, dug og regn, velstand og sundhed.
9. Og gennem den tredje port mod vest kommer dug og regn, græshopper og ødelæggelse.
10. Og efter disse kommer nordenvindene: fra den syvende port i øst kommer dug og regn, græshopper og ødelæggelse.
11. Og fra den midterste portal kommer sundhed, regn, dug og velstand i direkte retning; og gennem den tredje portal i vest kommer skyer, rimfrost, sne, regn, dug og græshopper.
12. Og efter disse [fire] kommer vestenvindene: gennem den første port, der støder op til nord, kommer dug og rimfrost, og kulde og sne og frost.
13. Og fra den midterste port kommer dug og regn, og velstand og velsignelse; og gennem den sidste port, som støder op til syd, kommer tørke og ødelæggelse, og brænding og ødelæggelse.
14. Og dermed er de tolv porte til himmelens fire hjørner fuldbyrdede, og alle deres love og alle deres plager og alle deres velsignelser har jeg vist dig, min søn Metusalem.

KAPITEL 77

1. Og den første fjerdedel kaldes øst, fordi den er den første: og den anden syd, fordi den Højeste vil stige ned der, ja, der vil i en helt særlig forstand Han, som er velsignet for evigt, stige ned.
2. Og den vestlige del kaldes den formindskede, fordi dér aftager alle himlens lys og går ned.
3. Og den fjerde del, kaldet nord, er opdelt i tre dele: den første er til menneskenes bolig, den anden indeholder vandhave, afgrunde, skove, floder, mørke og skyer, og den tredje del indeholder retfærdighedens have.
4. Jeg så syv høje bjerge, højere end alle bjerge på jorden; og derfra kommer rimfrost, og dage, årstider og år går hen.

5. Jeg så syv floder på jorden, større end alle floder. En af dem, der kommer fra vest, strømmer sit vand ud i Det Store Hav.
6. Og disse to kommer fra nord til havet og hælder deres vand ud i Det Erythræiske Hav i øst.
7. Og de resterende fire kommer ud på den nordlige side til deres eget hav, to af dem til Det Erythraiske Hav, og to til Det Store Hav og munder ud der, og nogle siger: i ørkenen.
8. Syv store øer så jeg i havet og på fastlandet: to på fastlandet og fem i Det Store Hav.

KAPITEL 78

1. Og solens navne er følgende: den første Orjârês og den anden Tômâs.
2. Og månen har fire navne: det første navn er Asônjâ, det andet Eblâ, det tredje Benâsê og det fjerde Erâe.
3. Disse er de to store lyskilder: deres omkreds er som himmelens omkreds, og størrelsen af begges omkreds er lige stor.
4. I solens omkreds er der syv dele af lys, som føjes til den mere end til månen, og i bestemte mål overføres det, indtil den syvende del af solen er udtømt.
5. De satte sig ned og gik ind i vestens porte, og de drejede mod nord og kom ud gennem østens porte på himlens overflade.
6. Og når månen står op, viser en fjortende del sig på himlen. Lyset bliver fuldt i den. På den fjortende dag fuldender den sit lys.
7. Og femten dele lys overføres til hende indtil den femtende dag, hvor hendes lys er fuldendt, i henhold til årets tegn, og hun bliver femten dele, og månen vokser ved at tilføje fjortende dele.
8. Og i sin aftagende tid aftager månen på den første dag til fjorten dele af sit lys, på den anden til tretten dele lys, på den tredje til tolv, på den fjerde til elleve, på den femte til ti, på den sjette til ni, på den syvende til otte, på den ottende til syv, på den niende til seks, på den tiende til fem, på den ellevte til fire, på den tolvte til tre, på den trettende til to, på den fjortende til en halv syvende, og alt det resterende lys forsvinder helt på den femtende.
9. Og i visse måneder har måneden niogtyve dage og én gang otteogtyve.
10. Og Uriel viste mig en anden lov: hvornår lys overføres til månen, og på hvilken side det overføres til den af solen.
11. I hele den periode, hvor månen vokser i sit lys, overfører den det til sig selv, når dens lys i fjorten dage er i modsætning til solen, og når den er oplyst hele tiden, er dens lys fuldt ud opfyldt på himlen.
12. Og på den første dag kaldes hun nymåne, for på den dag opstår lyset over hende.
13. Hun bliver fuldmåne præcis den dag, hvor solen går ned i vest, og fra øst står hun op om natten, og månen skinner hele natten, indtil solen står op foran hende, og månen ses lige op mod solen.
14. På den side, hvorfra månens lys kommer frem, der aftager hun igen, indtil alt lyset forsvinder, og alle månedens dage er forbi, og hendes omkreds er tom, uden lys.
15. Og tre måneder udgør hun af tredive dage, og på sin tid udgør hun tre måneder af niogtyve dage hver, hvor hun fuldfører sin aftagende tid i den første periode, og i den første portal i hundrede og syvoghalvfjerds dage.
16. Og når hun går ud, viser hun sig i tre måneder på tredive dage hver, og i tre måneder på niogtyve dage hver viser hun sig.
17. Om natten fremstår hun som en mand i tyve dage hver gang, og om dagen fremstår hun som himlen, og der er intet andet i hende end hendes lys.

KAPITEL 79

1. Og nu, min søn, har jeg vist dig alt, og loven om alle himlens stjerner er fuldendt.
2. Og han viste mig alle disse love for hver dag og for hver tid, for hvert år, for dets begyndelse og for den ordning, der er foreskrevet for det hver måned og hver uge:
3. Og månens aftagende karakter, som finder sted i den sjette portal, for i denne sjette portal fuldendes dens lys, og derefter begynder aftagendet.
4. Og den aftagende periode, som finder sted ved den første portal i dens sæson, indtil et hundrede og syvoghalvfjerds dage er fuldført: regnet efter uger, femogtyve uger og to dage.
5. Hun halter bagefter solen og stjernernes rækkefølge præcis fem dage i løbet af én periode, og når dette sted, som du ser, er blevet gennemkørt.
6. Sådan er billedet og skitsen af hvert lysende væsen, som ærkeenglen Uriel, som er deres leder, viste mig.

KAPITEL 80

1. Og i de dage svarede englen Uriel mig: Se, jeg har vist dig alt, Enoch, og jeg har åbenbaret alt for dig, så du kan se denne sol og denne måne og lederne af himlens stjerner og alle dem, der vender dem, deres opgaver, tider og afgange.
2. Og i syndernes dage skal årene forkortes, og deres sæd skal forsinkes på deres jord og marker, og alt på jorden skal forandre sig og ikke vise sig til sin tid: og regnen skal holdes tilbage, og himlen skal holde den tilbage.
3. Og i de tider skal jordens frugter være tilbage og ikke vokse til tiden, og træernes frugter skal holdes tilbage til tiden.
4. Og månen skal ændre sin orden og ikke vise sig til sin tid.
5. Og i de dage skal solen ses, og han skal rejse om aftenen på den store vogns yderste ende i vest og skinne klarere, end lyset retter sig efter.
6. Og mange stjerners høvdinge skal overtræde den foreskrevne orden. Og disse skal ændre deres baner og opgaver og ikke vise sig på de foreskrevne tidspunkter.
7. Og hele stjernernes orden skal være skjult for synderne, og jordens tanker skal fare vild om dem, og de skal forlade alle deres veje, ja, de skal fare vild og opfatte dem som guder.
8. Og ondskaben skal blive mangedoblet over dem, og straf skal komme over dem, så den ødelægger alle.

KAPITEL 81

1. Og han sagde til mig: "Læg mærke til disse himmelske tavler, Enoch, og læs, hvad der står skrevet på dem, og læg mærke til hver enkelt kendsgerning."
2. Jeg betragtede de himmelske tavler og læste alt, hvad der var skrevet på dem. Jeg forstod alt. Jeg læste bogen om alle menneskehedens gerninger og om alle kødelige børn, der skal være på jorden til de fjerneste generationer.
3. Og straks priste jeg den store Herre, herlighedens Konge, for evigt, fordi han har skabt alle verdens værker, og jeg priste Herren for hans tålmodighed og priste ham for menneskenes børns skyld.
4. Og derefter sagde jeg: "Salig er den mand, som dør i retfærdighed og godhed, om hvem der ikke er skrevet nogen uretfærdighedsbog, og imod hvem der ikke skal findes nogen domsdag."
5. Og de syv hellige bragte mig og satte mig på jorden foran døren til mit hus og sagde til mig: "Fortæl alt for din søn Metusalem, og vis alle dine børn, at intet kød er retfærdigt i Herrens øjne, for han er deres Skaber."
6. Et år vil vi lade dig være hos din søn, indtil du giver dine sidste befalinger, så du kan undervise dine børn og nedskrive det for dem og vidne for alle dine børn; og i det andet år skal de tage dig fra deres midte.
7. Lad dit hjerte være stærkt, for de gode skal forkynde retfærdighed for de gode; de retfærdige skal glæde sig med de retfærdige og lykønske hinanden.
8. Men synderne skal dø med synderne, og de frafaldne skal gå ned med de frafaldne.
9. Og de, der øver retfærdighed, skal dø for menneskers gerningers skyld og blive taget bort for de ugudeliges gerninger.
10. Og i de dage holdt de op med at tale til mig, og jeg kom til mit folk og priste verdens Herre.

KAPITEL 82

1. Og nu, min søn Metusalem, beretter jeg dig om alt dette og skriver det ned for dig, og jeg har åbenbaret dig alt og givet dig bøger om alt dette. Bevar derfor, min søn Metusalem, bøgerne fra din fars hånd og sørg for, at du giver dem videre til verdens generationer.
2. Jeg har givet dig og dine børn og dine børn, som skal blive til dig, visdom, så de kan give den videre til deres børn i generationer, denne visdom er den, der overgår deres tanke.
3. Og de, der forstår det, skal ikke sove, men skal lytte med øret, så de kan lære denne visdom, og den skal glæde dem, der spiser den, bedre end god mad.
4. Velsignede er alle de retfærdige, velsignede er alle dem, der vandrer på retfærdighedens vej og ikke synder som synderne, i beregningen af alle deres dage, hvor solen gennemløber himlen, går ind i og ud af portene i tredive dage med hovederne af tusinder af stjernernes orden, sammen med de fire, som er indskudt, som deler årets fire dele, som leder dem og går ind med dem i fire dage.
5. På grund af dem skal menneskene være skyldige og ikke tælle dem med i hele årets beregning; ja, menneskene skal være skyldige og ikke erkende dem nøjagtigt.
6. For de tilhører årets beregning og er sandt optegnet deri for evigt, én i den første portal og én i den tredje, og én i den fjerde og én i den sjette, og året fuldendes på tre hundrede og fireogtres dage.
7. Og beretningen deraf er nøjagtig, og den nedskrevne opgørelse deraf er nøjagtig; for lysene, månederne, højtiderne, årene og dagene har Uriel vist og åbenbaret for mig, til hvem Herren over hele verdens skabelse har underlagt himlens hær.
8. Og han har magt over nat og dag i himlen til at lade lyset lyse for menneskene - sol, måne og stjerner og alle himlens kræfter, som drejer i deres cirkulære vogne.
9. Og dette er stjernernes rækkefølge, som går ned på deres pladser, og i deres årstider og fester og måneder.
10. Og dette er navnene på dem, der leder dem, som holder øje med, at de træder ind til deres tider, i deres ordener, i deres årstider, i deres måneder, i deres herredømmeperioder og i deres positioner.
11. Deres fire ledere, som deler årets fire dele, træder først ind; og efter dem de tolv ledere af ordnerne, som deler månederne; og for de tre hundrede og tresindstyve dage er der overhoveder over tusinder, som deler dagene; og for de fire indskudsdage er der lederne, som deler årets fire dele.
12. Og disse overhoveder over tusinder er indskudt mellem leder og leder, hver bag en position, men deres ledere udgør opdelingen. Og disse er navnene på de ledere, der deler de fire dele af året, som er fastsat: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal og Nârêl.
13. Og navnene på dem, der leder dem: Adnâr'êl, og Îjâsûsa'êl, og 'Elômê'êl -- disse tre følger ordenernes ledere,
14. og der er én, der følger de tre ledere af de ordener, som følger de ledere af stationer, der deler årets fire dele.
15. I begyndelsen af året opstår Melkejâl først og hersker, han som kaldes Tam'âinî og sol, og alle hans herredømmedage, mens han hersker, er enoghalvfems dage.
16. Og disse er tegnene på de dage, som skal ses på jorden i hans herredømmes dage: sved, varme og stilhed; og alle træerne bærer frugt, og blade frembringes på alle træerne, og hvedehøsten og rosenblomsterne og alle de blomster, der kommer frem på marken, men vinterens træer visner.
17. Og disse er navnene på de ledere, der er under dem: Berka'êl, Zêlebs'êl, og en anden, der er tilføjet som overhoved for tusind, kaldet Hîlûjâsĕph: og dagene for denne leders herredømme er forbi.
18. Den næste leder efter ham er Hêl'emmêlêk, som man kalder den skinnende sol, og alle hans lysdage er enoghalvfems dage.
19. Og disse er tegnene på hans dage på jorden: glødende hede og tørhed, og træerne modner deres frugter og frembringer al deres frugt moden og klar, og fårene parrer sig og bliver gravide, og alle jordens frugter samles ind, og alt, hvad der er på markerne, og vinpersen. Disse ting sker i hans herredømmes dage.
20. Dette er navnene, ordenerne og lederne af disse tusindhoveder: Gîdâ'îjal, Kê'êl og Hê'êl, og navnet på tusindhovedet, som føjes til dem, Asfâ'êl': og hans herredømmes dage er forbi.

KAPITEL 83

1. Og nu, min søn Metusalem, vil jeg vise dig alle mine syner, som jeg har set, og fortælle dig om dem.
2. To syner så jeg, før jeg tog en hustru, og det ene var helt anderledes end det andet: det første, da jeg lærte at skrive; det andet, før jeg tog din mor, da jeg så et frygteligt syn. Og angående dem bad jeg til Herren.
3. Jeg havde lagt mig i min bedstefar Mahalalels hus, da jeg i et syn så, hvordan himlen brød sammen og blev løftet væk og faldt til jorden.
4. Og da det faldt til jorden, så jeg, hvordan jorden blev opslugt af en stor afgrund, og bjerge svævede over bjerge, og bakker sank ned over bakker, og høje træer blev revet fra deres stammer og kastet ned og sunket ned i afgrunden.
5. Og da faldt et ord i min mund, og jeg løftede min stemme til at råbe højt og sagde: "Jorden er ødelagt."
6. Og min bedstefar Mahalalel vækkede mig, mens jeg lå ved siden af ham, og sagde til mig: "Hvorfor græder du sådan, min søn, og hvorfor sørger du sådan?"
7. Og jeg fortalte ham hele det syn, jeg havde set, og han sagde til mig: "Du har set noget frygteligt, min søn, og dit drømmesyn om hemmelighederne bag al jordens synd er af stor betydning: det skal synke ned i afgrunden og blive ødelagt med en stor ødelæggelse."
8. Og nu, min søn, rejs dig og bed til herlighedens Herre, da du er en troende, om at en rest må blive tilbage på jorden, og at Han ikke må ødelægge hele jorden.
9. Min søn, fra himlen skal alt dette komme over jorden, og der skal være stor ødelæggelse over jorden.
10. Derefter rejste jeg mig og bad og tryglede og tryglede, og jeg skrev min bøn ned for verdens generationer, og jeg vil vise dig alt, min søn Metusalem.
11. Og da jeg var gået ned og havde set himlen og solen, der stod op i øst, og månen, der gik ned i vest, og nogle få stjerner og hele jorden og alt, som Han kendte det i begyndelsen, da priste jeg dommens Herre og priste Ham, fordi Han havde ladet solen gå frem fra østens vinduer, og den steg op og op på himlens overflade og drog afsted og fortsatte med at gå den vej, der var vist ham.

KAPITEL 84

1. Og jeg løftede mine hænder i retfærdighed og priste den Hellige og Store. Jeg talte med min munds ånde og med kødets tunge, som Gud havde skabt for menneskenes kødelige børn, så de kunne tale med den. Han gav dem ånde og en tunge og en mund, så de kunne tale med den.
2. "Lovet være du, o Herre, Konge, stor og mægtig i din storhed, Herre over hele himlens skabning, kongernes Konge og hele verdens Gud. Og din magt og kongedømme og storhed varer evigt og altid, og dit herredømme varer gennem alle generationer; og alle himle er din trone evigt, og hele jorden din fodskammel evigt og altid."
3. For du har skabt og du hersker over alle ting, og intet er for svært for dig, visdom viger ikke fra din trones sted og viger ikke væk fra dit nærvær. Og du ved, ser og hører alt, og der er intet skjult for dig, for du ser alt.
4. Og nu er dine himles engle skyldige i overtrædelse, og din vrede hviler over menneskenes kød indtil dommens store dag.
5. Og nu, o Gud og Herre og store Konge, bønfalder og bønfalder jeg Dig om at opfylde min bøn, at du efterlader mig en efterkommer på jorden, og ikke ødelægger alt menneskekød, og gør jorden ubeboelig, så der skal ske en evig ødelæggelse.
6. Og nu, min Herre, udrydd fra jorden det kød, som har vakt din vrede, men retfærdighedens og oprigtige kød etableres som en plante af den evige sæd, og skjul ikke dit ansigt for din tjeners bøn, o Herre.

KAPITEL 85

1. Og derefter havde jeg en anden drøm, og jeg vil fortælle dig hele drømmen, min søn.
2. Og Enok løftede sin stemme og sagde til sin søn Metusalem: "Til dig, min søn, vil jeg tale; hør mine ord; bøj dit øre til din fars drømmesyn."
3. Før jeg tog din mor Edna, så jeg i et syn på min seng, og se, en tyr kom frem af jorden, og den tyr var hvid; og bagefter kom en kvie, og sammen med denne kom to tyre, den ene sort og den anden rød.
4. Og den sorte tyr stangede den røde og forfulgte ham over jorden, og derefter kunne jeg ikke længere se den røde tyr.
5. Men den sorte tyr voksede, og kvie fulgte ham, og jeg så, at mange okser udgik fra ham, som lignede ham og fulgte ham.
6. Og den første ko gik væk fra den første tyr for at søge efter den røde, men fandt ham ikke, og hun sørgede med en stor klage over ham og ledte efter ham.
7. Og jeg så, indtil den første tyr kom til hende og beroligede hende, og fra da af græd hun ikke mere.
8. Og derefter fødte hun en anden hvid tyr, og efter ham fødte hun mange tyre og sorte køer.
9. Og jeg så i min søvn, at den hvide tyr ligeledes voksede og blev til en stor hvid tyr, og fra ham kom mange hvide tyre, og de lignede ham. Og de begyndte at avle mange hvide tyre, som lignede dem, den ene efter den anden, ja, mange.

KAPITEL 86

1. Og jeg så igen med mine øjne, mens jeg sov, og jeg så himlen ovenover, og se, en stjerne faldt fra himlen, og den rejste sig og spiste og græssede blandt disse okser.
2. Og derefter så jeg de store og de sorte okser, og se, de skiftede alle deres stale og græsgange og deres kvæg og begyndte at leve sammen.
3. Og igen så jeg i synet, og jeg så op mod himlen, og se, jeg så mange stjerner stige ned og kaste sig ned fra himlen til den første stjerne, og de blev til tyre blandt disse kvæg og græssede sammen med dem.
4. Og jeg så på dem, og se, de lod alle deres lemmer ud som heste og begyndte at dække oksernes køer, og de blev alle gravide og fødte elefanter, kameler og æsler.
5. Og alle okserne frygtede dem og blev forfærdede over dem, og de begyndte at bide med deres tænder og at fortære og at stange med deres horn.
6. Og de begyndte desuden at fortære disse okser, og se, alle jordens børn begyndte at skælve og ryste foran dem og flygte fra dem.

KAPITEL 87

1. Og igen så jeg, hvordan de begyndte at stange hinanden og fortære hinanden, og jorden begyndte at skrige højt.
2. Og jeg løftede mine øjne mod himlen igen, og jeg så i synet, og se, der kom væsener fra himlen, som var som hvide mænd, og fire gik ud fra det sted og tre med dem.
3. Og de tre, der var kommet frem, greb mig i hånden og løftede mig op fra jordens slægter. De løftede mig op til et højt sted og viste mig et tårn, der var hævet højt over jorden, og alle bakkerne var lavere.
4. Og en sagde til mig: "Bliv her, indtil du ser alt, hvad der sker med disse elefanter, kameler og æsler og stjerner og okser og alt sammen."

KAPITEL 88

1. Og jeg så en af de fire, som var kommet først, og han greb den første stjerne, som var faldet fra himlen, og bandt dens hænder og fødder og kastede den i en afgrund. Afgrunden var smal og dyb, forfærdelig og mørk.
2. Og en af dem trak et sværd og gav det til elefanterne, kamelerne og æslerne. Så begyndte de at slå hinanden, og hele jorden skælvede på grund af dem.
3. Og mens jeg så i synet, se, da stenede en af de fire, som var kommet frem, dem fra himlen og samlede og tog alle de store stjerner, hvis lemmer var som hestes, og bandt dem alle på hænder og fødder og kastede dem i jordens afgrund.

KAPITEL 89

1. Og en af de fire gik til den hvide tyr og underviste ham i hemmelighed, uden at han blev skræmt. Han blev født som en tyr og blev et menneske, og byggede sig et stort skib og boede derpå. Og tre tyre boede sammen med ham i det skib, og de blev dækket af det.
2. Og igen løftede jeg mine øjne mod himlen og så et højt tag med syv vandbække derpå, og disse bække flød med meget vand ind i en indhegning.
3. Og jeg så igen, og se, der åbnede sig springvand på overfladen af den store indhegning, og vandet begyndte at svulme op og stige op på overfladen, og jeg så indhegningen, indtil hele dens overflade var dækket af vand.
4. Og vandet, mørket og tågen steg over det; og da jeg så på vandets højde, var vandet steget over højden af indhegningen og strømmede over indhegningen, og det stod på jorden.
5. Og alt kvæget i den indhegning blev samlet, indtil jeg så, hvordan de sank og blev opslugt og omkom i vandet.
6. Men det fartøj flød på vandet, mens alle okserne og elefanterne og kamelerne og æslerne sank til bunds med alle dyrene, så jeg ikke længere kunne se dem, og de kunne ikke undslippe, men omkom og sank i dybet.
7. Og igen så jeg i synet, hvordan vandstrømmene blev fjernet fra det høje tag, og jordens kløfter blev jævnet med jorden, og andre afgrunde blev åbnet.
8. Så begyndte vandet at løbe ned i disse, indtil jorden blev synlig; men karret satte sig på jorden, og mørket forsvandt, og lyset kom til syne.
9. Men den hvide tyr, som var blevet til et menneske, kom ud af karret, og de tre tyre med ham, og en af de tre var hvid som tyren, og en af dem var rød som blod, og en anden var sort: og den hvide tyr forlod dem.

10-27. Fra Noas død til udvandringen.

10. Og de begyndte at frembringe markens dyr og fugle, så at der opstod forskellige slægter: løver, tigre, ulve, hunde, hyæner, vildsvin, ræve, egern, svin, falke, gribbe, glenter, ørne og ravne; og blandt dem blev en hvid tyr født.
11. Og de begyndte at bide hinanden; men den hvide tyr, som var født iblandt dem, avlede et vildæsel og en hvid tyr med den, og de vilde æsler blev mange.
12. Men den tyr, som blev født af ham, avlede et sort vildsvin og et hvidt får; og den første avlede mange vildsvin, men det får avlede tolv får.
13. Og da de tolv får var vokset op, overgav de et af dem til æslerne, og æslerne overgav igen det får til ulvene, og det får voksede op blandt ulvene.
14. Og Herren bragte de elleve får hen til det, så de kunne bo hos det og græsse blandt ulvene; og de blev mange og blev til mange fåreflokke.
15. Og ulvene begyndte at frygte dem, og de undertrykte dem, indtil de udslettede deres små, og de kastede deres unger i en flod med meget vand. Men disse får begyndte at råbe højt over deres små og klage til deres Herre.
16. Og et får, som var blevet reddet fra ulvene, flygtede og undslap til de vilde æsler; og jeg så fårene, hvordan de sørgede og græd og tryglede deres Herre af al deres kraft, indtil fårenes Herre steg ned ved fårenes stemme fra en høj bolig og kom til dem og vogtede dem.
17. Og Han kaldte på det får, som var undsluppet ulvene, og talte til det om ulvene, at det skulle formane dem til ikke at røre fårene.
18. Og fårene gik til ulvene i overensstemmelse med Herrens ord, og et andet får mødte det og fulgte det, og de to gik hen og gik sammen ind i ulvenes forsamling og talte med dem og formanede dem til ikke at røre fårene fra nu af.
19. Og da så jeg ulvene, og hvordan de overdrevent undertrykte fårene med al deres magt; og fårene råbte højt.
20. Og Herren kom til fårene, og de begyndte at slå ulvene, og ulvene begyndte at klage, men fårene blev stille og holdt straks op med at skrige.
21. Og jeg så fårene, indtil de forlod ulvenes midte; men ulvenes øjne var blinde, og ulvene forsvandt og forfulgte fårene med al deres kraft.
22. Og fårenes Herre gik med dem som deres leder, og alle hans får fulgte ham; og hans ansigt var blændende og strålende og frygteligt at se.
23. Men ulvene begyndte at forfølge fårene, indtil de nåede et hav af vand.
24. Og havet delte sig, og vandet stod på begge sider foran dem, og deres Herre ledte dem og stillede sig mellem dem og ulvene.
25. Og da disse ulve endnu ikke havde set fårene, fortsatte de ind i midten af det hav, og ulvene fulgte fårene, og disse ulve løb efter dem ind i det hav.
26. Og da de så fårenes Herre, vendte de sig for at flygte for hans ansigt, men havet samlede sig og blev, som det var

blevet skabt, og vandet svulmede og steg, indtil det dækkede ulvene.
27. Og jeg så, indtil alle ulvene, der forfulgte disse får, omkom og druknede.

28-40. Israel i ørkenen, lovens udstedelse, indtoget i Palæstina.

28. Men fårene undslap det vand og gik ud i en ørken, hvor der ikke var vand og græs; og de begyndte at åbne deres øjne og se; og jeg så fårenes Herre vogte dem og give dem vand og græs, og fårene gik og ledte dem.
29. Og fåret steg op til toppen af den høje klippe, og fårenes Herre sendte det til dem.
30. Og derefter så jeg fårenes Herre, som stod foran dem, og hans udseende var stort, frygteligt og majestætisk, og alle disse får så ham og frygtede for hans ansigt.
31. Og de frygtede og bævede alle på grund af ham, og de råbte til det får, som var iblandt dem: "Vi kan ikke stå for vor Herre eller se ham."
32. Og det får, der ledte dem, steg igen op til toppen af klippen, men fårene begyndte at blive blinde og fare vild fra den vej, han havde vist dem, men det får vidste det ikke.
33. Og fårenes Herre blev overordentlig vred på dem, og fåret opdagede det og gik ned fra klippetoppen og kom til fårene og fandt de fleste af dem blinde og omfaldne.
34. Og da de så det, frygtede og bævede de ved dets tilstedeværelse og ønskede at vende tilbage til deres folde.
35. Og det får tog andre får med sig og kom til de får, som var faldet fra, og begyndte at slagte dem; og fåret frygtede dets tilstedeværelse, og således bragte det får de får, som var faldet fra, tilbage, og de vendte tilbage til deres folde.
36. Og jeg så i dette syn, indtil fåret blev til et menneske og byggede et hus for fårenes Herre og satte alle fårene i det hus.
37. Og jeg så, indtil dette får, som havde mødt det får, der førte dem, faldt i søvn. Og jeg så, indtil alle de store får omkom, og de små rejste sig i deres sted. De kom til en eng og nærmede sig en vandstrøm.
38. Da trak det får, deres leder, som var blevet til et menneske, sig væk fra dem og sov ind, og alle fårene ledte efter det og græd over det med et højt skrig.
39. Og jeg så, indtil de holdt op med at græde efter fåret og krydsede vandstrømmen, og der rejste de to får sig som ledere i stedet for dem, der havde ført dem, og de var faldet i søvn.
40. Og jeg så, indtil fårene kom til et smukt sted og et dejligt og herligt land, og jeg så, indtil disse får var mætte; og det hus stod iblandt dem i det dejlige land.

41-50. Fra dommertiden til templets opførelse.

41. Og nogle gange blev deres øjne åbnet, og nogle gange blev de blinde, indtil et andet får rejste sig og ledte dem og bragte dem alle tilbage, og deres øjne blev åbnet.
42. Og hundene, rævene og vildsvinene begyndte at fortære disse får, indtil fårenes Herre oprejste et andet får, en vædder, fra deres midte, som ledte dem.
43. Og den vædder begyndte at støde hundene, rævene og vildsvinene på begge sider, indtil han havde udryddet dem alle.
44. Og det får, hvis øjne var åbne, så vædderen, som var blandt fårene, indtil det opgav sin herlighed og begyndte at støde fårene, trampe på dem og opførte sig upassende.
45. Og fårenes Herre sendte lammet til et andet lam og ophøjede det til at være en vædder og fårets leder i stedet for den vædder, der havde forladt sin herlighed.
46. Og den gik hen til den og talte til den alene, og opfostrede den til en vædder og gjorde den til fyrste og leder af fårene; men under alle disse ting undertrykte disse hunde fårene.
47. Og den første vædder forfulgte den anden vædder, og den anden vædder rejste sig og flygtede foran den; og jeg så, indtil hundene trak den første vædder ned.
48. Og den anden vædder rejste sig og ledte det lille får.
49. Og disse får voksede og blev mange, men alle hundene, rævene og vildsvinene frygtede og flygtede for dem, og den vædder stødte og dræbte de vilde dyr, og disse vilde dyr havde ikke længere nogen magt blandt fårene og røvede dem ikke mere for noget. Og den vædder avlede mange får og faldt i søvn, og et lille får blev til vædder i dens sted og blev prins og leder af disse får.
50. Og det hus blev stort og bredt, og det blev bygget til disse får. Og et tårn, højt og stort, blev bygget på huset til fårenes Herre. Huset var lavt, men tårnet var forhøjet og ophøjet. Fårenes Herre stod på tårnet, og de tilberedte et fuldt bord foran Ham.

51-67. De to kongeriger Israel og Juda, indtil Jerusalems ødelæggelse.

51. Og igen så jeg disse får, at de igen farede vild og gik mange veje og forlod deres hus, og fårenes Herre kaldte nogle blandt fårene og sendte dem til fårene, men fårene begyndte at dræbe dem.
52. Og en af dem blev reddet og blev ikke dræbt, og den skyndte sig væk og råbte højt over fårene; og de søgte at dræbe den, men fårenes Herre reddede den fra fårene og bragte den op til mig og lod den bo der.
53. Og mange andre får sendte han til disse får, for at de skulle vidne for dem og sørge over dem.
54. Og derefter så jeg, at da de forlod Herrens hus og hans tårn, faldt de helt fra, og deres øjne blev blinde; og jeg så fårenes Herre, hvordan Han udførte megen slagtning blandt dem i deres hjorde, indtil disse får indbød til slagtningen og forrådte hans sted.
55. Og Han overgav dem i løvernes og tigrenes og ulvenes og hyænernes hænder og i rævenes hånd og i alle de vilde dyrs hånd, og disse vilde dyr begyndte at rive fårene i stykker.
56. Og jeg så, at Han forlod deres hus og deres tårn og gav dem alle i løvernes hånd, til at rive og fortære dem, i alle de vilde dyrs hånd.
57. Og jeg begyndte at råbe højt af al min kraft og at appellere til fårenes Herre og at fortælle ham, at fårene var blevet fortæret af alle de vilde dyr.
58. Men Han forblev uberørt, selvom Han så det, og glædede sig over, at de blev fortæret, slugt og røvet, og overlod dem til at blive fortæret i alle dyrenes hånd.
59. Og Han kaldte halvfjerds hyrder og sendte fårene til dem, så de kunne vogte dem. Og Han sagde til hyrderne og

deres ledsagere: "Lad hver enkelt af jer vogte fårene fremover, og gør alt, hvad jeg befaler jer."
60. Og jeg vil overgive dem til jer, behørigt optællede, og fortælle jer, hvilke af dem der skal ødelægges – og dem skal I ødelægge." Og Han overgav disse får til dem.
61. Og han kaldte en anden til sig og sagde til ham: "Læg mærke til og giv agt på alt, hvad hyrderne vil gøre ved disse får; for de vil ødelægge flere af dem, end jeg har befalet dem."
62. Og enhver overdrivelse og ødelæggelse, som hyrderne vil forårsage, registrer, hvor mange de ødelægger efter min befaling, og hvor mange efter deres egen lune: registrer for hver enkelt hyrde al den ødelæggelse, han forårsager.
63. Og læs op for mig, hvor mange de ødelægger, og hvor mange de udleverer til ødelæggelse, så jeg kan have dette som et vidnesbyrd imod dem og kende alle hyrdernes gerninger, så jeg kan forstå og se, hvad de gør, om de adlyder min befaling, som jeg har givet dem, eller ej.
64. Men de skal ikke vide det, og du skal ikke fortælle dem det eller irettesætte dem, men kun optegne for hver enkelt al den ødelæggelse, som hyrderne forårsager, hver især i sin tid, og fremlægge det hele for mig."
65. Og jeg så, at disse hyrder græssede i deres tid, og de begyndte at dræbe og ødelægge flere, end de var blevet befalet, og de overgav disse får i løvernes hånd.
66. Og løverne og tigrene ædte og fortærede størstedelen af disse får, og vildsvinene ædte sammen med dem; og de brændte tårnet og nedrev huset.
67. Og jeg blev overordentlig bedrøvet over det tårn, fordi fårehuset var blevet nedrevet, og bagefter kunne jeg ikke se, om disse får var kommet ind i det hus.

68-71. Engleherskernes første periode -- fra Jerusalems ødelæggelse til tilbagekomsten fra fangenskabet.

68. Og hyrderne og deres ledsagere overgav disse får til alle de vilde dyr, for at de skulle fortære dem, og hver af dem fik et bestemt antal på sin tid: det blev skrevet af den anden i en bog, hvor mange hver af dem udryddede.
69. Og hver enkelt dræbte og ødelagde mange flere end foreskrevet; og jeg begyndte at græde og sørge over disse får.
70. Og således så jeg i synet den, der skrev, hvordan han nedskrev hver eneste, der blev ødelagt af disse hyrder, dag for dag, og bar op og lagde ned og viste faktisk hele bogen til fårenes Herre - selv alt, hvad de havde gjort, og alt, hvad hver enkelt af dem havde udryddet, og alt, hvad de havde givet hen til ødelæggelse.
71. Og bogen blev læst op for fårenes Herre, og Han tog bogen fra hans hånd og læste den, forseglede den og lagde den ned.

72-77. Anden periode -- fra Kyros' tid til Alexander den Stores tid.

72. Og straks så jeg, hvordan hyrderne græssede i tolv timer, og se, tre af disse får vendte tilbage og kom og gik ind og begyndte at bygge op på alt, hvad der var styrtet ned fra det hus; men vildsvinene forsøgte at forhindre dem, men de var ikke i stand til det.
73. Og de begyndte igen at bygge som før, og de rejste tårnet, og det blev kaldt det høje tårn; og de begyndte igen at placere et bord foran tårnet, men alt brødet på det var urent og ikke rent.
74. Og hvad angår alt dette, blev disse fårs øjne blinde, så de ikke så, og deres hyrders øjne ligeledes; og de overgav dem i stort antal til deres hyrder til ødelæggelse, og de trampede fårene ned med deres fødder og fortærede dem.
75. Og fårenes Herre forblev ubevægelig, indtil alle fårene var spredt over marken og blandet sig med dem, og de reddede dem ikke fra dyrenes hånd.
76. Og han, som havde skrevet bogen, bar den op og viste den og læste den for fårenes Herre og tryglede Ham for deres skyld og bad Ham for deres skyld, da han viste Ham alle hyrdernes gerninger og afgav vidnesbyrd for Ham mod alle hyrderne.
77. Og han tog selve bogen og lagde den ved siden af sig og gik bort.

KAPITEL 90

1-5. Tredje periode -- fra Alexander den Store til det græsk-syriske herredømme.

1. Og jeg så indtil da, at femogtredive hyrder på denne måde påtog sig at vogte fårene, og de fuldførte hver især deres perioder, ligesom de første; og andre tog dem i deres hænder for at vogte dem i deres periode, hver hyrde i sin egen periode.
2. Og derefter så jeg i mit syn alle himlens fugle komme, ørne, gribbe, glenter og ravne; men ørnene førte alle fuglene, og de begyndte at fortære disse får, og at stikke deres øjne ud og fortære deres kød.
3. Og fårene skreg, fordi fuglene fortærede deres kød, og jeg så og sørgede i min søvn over den hyrde, der vogtede fårene.
4. Og jeg så, at disse får blev fortæret af hunde, ørne og glenter, og de hverken efterlod kød, hud eller sener på dem, indtil kun deres knogler stod tilbage. Deres knogler faldt også til jorden, og fårene blev få.
5. Og jeg så, at indtil treogtyve havde påtaget sig græsningen og fuldført den i deres forskellige perioder otteoghalvtreds gange.

6-12. Fjerde periode -- fra det græsk-syriske herredømme til det makkabæiske oprør.

6. Men se, de hvide får bar lam, og de begyndte at åbne deres øjne og se og græde til fårene.
7. Ja, de råbte til dem, men de lyttede ikke til, hvad de sagde til dem, men var overordentlig døve, og deres øjne var meget overordentlig blinde.
8. Og jeg så i synet, hvordan ravnene fløj over lammene og tog et af lammene, slog fårene i stykker og fortærede dem.
9. Og jeg så, indtil hornene voksede på lammene, og ravnene smed deres horn; og jeg så, indtil et stort horn spirede på et af disse får, og deres øjne blev åbnet.
10. Og den så på dem, og deres øjne åbnede sig, og den råbte til fårene, og vædderne så den, og alle løb hen til den.
11. Og trods alt dette blev disse ørne, gribbe, ravne og glenter ved med at rive fårene ihjel, falde ned på dem og

fortære dem. Fårene forblev tavse, men vædderne klagede og skreg.
12. Og disse ravne kæmpede og kæmpede med den og søgte at sænke dens horn, men de havde ingen magt over den.

13-19. Hedningernes sidste angreb på jøderne (hvor 13-15 og 16-18 er dubletter).

13. Og jeg så, indtil hyrderne, ørnene, gribbene og glenterne kom, og de råbte til ravnene om at knække hornet på den vædder, og de kæmpede og kæmpede med den, og den kæmpede med dem og råbte om hjælp.
14. Og jeg så, at den mand, som havde nedskrevet hyrdernes navne og bragt dem op for fårenes Herre, kom og hjalp dem og viste dem alt. Han var kommet ned for at hjælpe vædderen.
15. Og jeg så, indtil fårenes Herre kom til dem i vrede, og alle, der så Ham, flygtede, og de faldt alle i Hans skygge fra Hans ansigt.
16. Alle ørne og gribbe og ravne og glenter var samlede, og der kom alle markens får med dem, ja, de kom alle sammen og hjalp hinanden med at knække vædderens horn.
17. Og jeg så den mand, som skrev bogen efter Herrens befaling, indtil han åbnede bogen om den ødelæggelse, som de tolv sidste hyrder havde forårsaget, og viste, at de havde ødelagt meget mere end deres forgængere, foran fårenes Herre.
18. Og jeg så, indtil fårenes Herre kom til dem og tog sin vredes stav i sin hånd og slog jorden, og jorden revnede, og alle dyrene og alle himlens fugle faldt fra disse får og blev opslugt af jorden, og den dækkede dem.
19. Og jeg så, indtil et stort sværd blev givet til fårene, og fårene gik imod alle markens dyr for at dræbe dem, og alle dyrene og himlens fugle flygtede for dem.

20-27. Dom over de faldne engle, hyrderne og de frafaldne.

20. Og jeg så, indtil en trone blev rejst i det dejlige land, og fårenes Herre satte sig på den, og den anden tog de forseglede bøger og åbnede dem for fårenes Herre.
21. Og Herren kaldte på disse mænd, de syv første hvide, og befalede, at de skulle føre frem for Ham, begyndende med den første stjerne, der viste vejen, alle stjernerne, hvis lemmer lignede hestes, og de bragte dem alle frem for Ham.
22. Og Han sagde til den mand, som havde skrevet foran Ham, og som var en af de syv hvide, og sagde til ham: "Tag de halvfjerds hyrder, som jeg overgav fårene til, og som ved at tage dem på egen hånd dræbte flere, end jeg befalede dem."
23. Og se, de var alle bundet, så jeg, og de stod alle foran ham.
24. Og dommen blev først afholdt over stjernerne, og de blev dømt og fundet skyldige, og de gik til fordømmelsesstedet, og de blev kastet i en afgrund fuld af ild og flammer og fuld af ildsøjler.
25. Og de halvfjerds hyrder blev dømt og fundet skyldige, og de blev kastet i den brændende afgrund.
26. Og jeg så på det tidspunkt, hvordan en lignende afgrund åbnede sig midt i jorden, fuld af ild, og de bragte de blinde får, og de blev alle dømt og fundet skyldige og kastet i denne brændende afgrund, og de brændte; nu var denne afgrund til højre for det hus.
27. Og jeg så disse får brænde, og deres knogler brænde.

28-38. Det Nye Jerusalem, de overlevende hedningers omvendelse, de retfærdiges opstandelse, Messias.

28. Og jeg stod op for at se, indtil de foldede det gamle hus sammen; og de fjernede alle søjlerne, og alle husets bjælker og ornamenter blev samtidig foldet sammen med det, og de fjernede det og lagde det et sted i den sydlige del af landet.
29. Og jeg så, indtil fårenes Herre bragte et nyt hus, større og ophøjetere end det første, og opførte det på stedet for det første, som var foldet sammen. Alle dets søjler var nye, og dets ornamenter var nye og større end det første, det gamle, som han havde taget væk, og alle fårene var indeni.
30. Og jeg så alle de får, som var blevet tilbage, og alle jordens dyr og alle himlens fugle, falde ned og hylde disse får og bede til dem og adlyde dem i alle ting.
31. Og derefter greb de tre, som var klædt i hvidt, mig ved hånden, som havde løftet mig op før, og vædderens hånd greb fat i mig, løftede mig op og satte mig ned midt blandt fårene, før dommen fandt sted.
32. Og disse får var alle hvide, og deres uld var rigelig og ren.
33. Og alt, hvad der var blevet ødelagt og spredt, og alle markens dyr og alle himlens fugle, samledes i det hus, og fårenes Herre jublede med stor glæde, fordi de alle var gode og var vendt tilbage til sit hus.
34. Og jeg så, indtil de lagde det sværd, som var blevet givet til fårene, og de bragte det tilbage ind i huset, og det blev forseglet for Herrens nærvær, og alle fårene blev inviteret ind i det hus, men det holdt dem ikke.
35. Og alles øjne åbnedes, og de så det gode, og der var ikke én iblandt dem, som ikke så.
36. Og jeg så, at huset var stort og bredt og meget fyldt.
37. Og jeg så, at en hvid tyr blev født med store horn, og alle markens dyr og alle himmelens fugle frygtede den og bad til den hele tiden.
38. Og jeg så, indtil alle deres generationer var forvandlede, og de blev alle til hvide tyre; og den første blandt dem blev til et lam, og det lam blev til et stort dyr og havde store sorte horn på sit hoved; og fårenes Herre glædede sig over det og over alle okserne. 39. Og jeg sov midt iblandt dem: og jeg vågnede og så alt.
40. Dette er det syn, jeg så, mens jeg sov. Jeg vågnede og priste retfærdighedens Herre og gav ham ære.
41. Da græd jeg med stor gråd, og mine tårer holdt ikke op, indtil jeg ikke længere kunne udholde det. Da jeg så, flød de på grund af det, jeg havde set; for alt skal komme og opfyldes, og alle menneskenes gerninger i deres orden blev vist mig.
42. Samme nat huskede jeg den første drøm, og jeg græd og blev forfærdet, fordi jeg havde set det syn.

KAPITEL 91

1. "Og nu, min søn Metusalem, kald alle dine brødre til mig, og saml alle din mors sønner til mig; for ordet kalder på mig, og ånden er udgydt over mig, for at jeg kan vise dig alt, hvad der skal ramme dig for evigt."

2. Og der gik Metusalem hen og kaldte alle sine brødre til sig og samlede sine slægtninge.
3. Og han talte til alle retfærdighedens børn og sagde: Hør, I Enoks sønner, alle jeres faders ord, og lyt nøje til min munds røst; for jeg formaner jer og siger til jer, elskede: Elsk retskaffenhed og lev i den.
4. Og kom ikke nær retskaffenhed med et dobbelt hjerte, og omgås ikke dem med et dobbelt hjerte, men lev i retfærdighed, mine sønner. Og den skal lede jer på gode stier, og retfærdighed skal være jeres ledsager.
5. For jeg ved, at volden skal tiltage på jorden, og en stor straf skal eksekveres på jorden, og al uretfærdighed skal ophøre. Ja, den skal afskæres fra sine rødder, og hele dens struktur skal ødelægges.
6. Og uretfærdigheden skal atter fuldbyrdes på jorden, og alle uretfærdighedens og voldens gerninger, og overtrædelsen skal sejre i dobbelt grad.
7. Og når synd og uretfærdighed og blasfemi og vold i alle slags gerninger tiltager, og frafald og overtrædelse og urenhed tiltager, skal en stor straf komme fra himlen over alle disse, og den hellige Herre vil komme frem med vrede og straf for at eksekvere dom på jorden.
8. I de dage skal volden afskæres fra sine rødder, og uretfærdighedens rødder sammen med svig, og de skal udryddes under himlen.
9. Og alle hedningernes afguder skal forlades, og templerne skal brændes med ild, og de skal fjernes fra hele jorden, og de skal kastes i ilddom og skal forgå i vrede og i hård dom for evigt.
10. Og de retfærdige skal vågne af deres søvn, og visdom skal opstå og gives dem.
11. Og derefter skal uretfærdighedens rødder afhugges, og synderne skal udryddes ved sværd ... skal udryddes fra gudsbespotterne på ethvert sted, og de, der planlægger vold, og de, der begår gudsbespottelse, skal omkomme ved sværd.
12. Og derefter skal der komme en anden, den ottende uge, ugen med retfærdighed, og et sværd skal gives den, så en retfærdig dom kan eksekveres over undertrykkerne, og syndere skal overgives i de retfærdiges hænder.
13. Og ved dens afslutning skal de erhverve huse gennem deres retfærdighed, og et hus skal bygges for den store Konge i herlighed for evigt,
14. Og hele menneskeheden skal se hen til oprigtighedens vej. Og derefter, i den niende uge, skal den retfærdige dom åbenbares for hele verden, og alle de ugudeliges gerninger skal forsvinde fra hele jorden, og verden skal nedskrives til ødelæggelse.
15. Og derefter, i den tiende uge i den syvende del, skal der være den store evige dom, hvor Han vil eksekvere hævn over englene.
16. Og den første himmel skal forsvinde og forgå, og en ny himmel skal komme til syne, og alle himlenes kræfter skal give syvfoldigt lys.
17. Og derefter skal der være mange utallige uger for evigt, og alle skal være i godhed og retfærdighed, og synd skal ikke mere nævnes for evigt.
18. Og nu siger jeg jer, mine sønner, og viser jer retfærdighedens stier og voldens stier. Ja, jeg vil vise dem jer igen, så I kan vide, hvad der vil ske.
19. Og nu, hør mig, mine sønner, og gå på retfærdighedens stier, og gå ikke på voldens stier; for alle, der vandrer på uretfærdighedens stier, skal forgå for evigt.

KAPITEL 92

1. Bogen skrevet af Enok -- Enok skrev sandelig denne komplette visdomslære, som er prist af alle mennesker og en dommer over hele jorden for alle mine børn, som skal bo på jorden. Og for de fremtidige generationer, som skal praktisere retskaffenhed og fred.
2. Lad ikke jeres ånd foruroliges på grund af tiderne; for den Hellige og Store har fastsat dage for alle ting.
3. Og den retfærdige skal opstå af søvnen, skal opstå og vandre på retfærdighedens stier, og al hans sti og færd skal være i evig godhed og nåde.
4. Han vil være nådig mod de retfærdige og give ham evig retskaffenhed, og han vil give ham magt, så han skal blive begavet med godhed og retfærdighed. Og han skal vandre i evigt lys.
5. Og synden skal forgå i mørke for evigt og skal ikke ses mere fra den dag i evighed.

KAPITEL 93

1. Og derefter både gav Enok og begyndte at fortælle fra bøgerne. Og Enok sagde: "Om retfærdighedens børn og verdens udvalgte og om retskaffenhedens plante vil jeg tale disse ting, ja, jeg, Enok, vil forkynde dem for jer, mine sønner:
2. Ifølge det, som viste sig for mig i det himmelske syn, og som jeg har erkendt gennem de hellige engles ord, og har lært fra de himmelske tavler.
3. Og Enoch begyndte at fortælle fra bøgerne og sagde: "Jeg blev født den syvende i den første uge, mens dom og retfærdighed stadig varede."
4. Og efter mig skal der opstå stor ondskab i den anden uge, og bedrag skal spire frem; og i den skal der være den første ende. Og i den skal et menneske blive frelst; og efter dens slutning skal uretfærdighed vokse frem, og en lov skal gives for synderne.
5. Og derefter i den tredje uge ved dens afslutning, skal en mand blive udvalgt som den retfærdige doms plante, og hans efterkommere skal blive retfærdighedens plante for evigt.
6. Og derefter i den fjerde uge, ved dens afslutning, skal der ses syner af de hellige og retfærdige, og en lov for alle generationer og en indhegning skal laves for dem.
7. Og derefter i den femte uge, ved dens afslutning, skal herlighedens og herredømmets hus bygges for evigt.
8. Og derefter i den sjette uge skal alle, der bor i den, blive blindede, og alles hjerter skal gudløs svigte visdommen. Og i den skal en mand stige op; og ved dens afslutning skal herredømmets hus brændes med ild, og hele den udvalgte rods slægt skal spredes.
9. Og derefter i den syvende uge skal en frafalden generation fremstå, og dens gerninger skal være mange, og alle dens gerninger skal være frafaldne.
10. Og ved dens afslutning skal de udvalgte retfærdige af den evige retfærdighedsplante udvælges, for at modtage syvfoldig instruktion angående hele hans skabning.

11. For hvem af alle menneskenes børn kan høre den Helliges røst uden at blive foruroliget? Og hvem kan tænke hans tanker? Og hvem kan skue alle himmelens gerninger?
12. Og hvordan skulle der være én, der kunne se himlen, og hvem er der, der kunne forstå himmelens ting og se en sjæl eller en ånd og kunne fortælle derom, eller stige op og se alle deres ender og tænke dem eller gøre som dem?
13. Og hvem af alle mennesker kan vide, hvad jordens bredde og længde er, og hvem har fået vist alles mål?
14. Eller er der nogen, som kan skelne himlens længde og hvor stor dens højde er, og hvorpå den er grundlagt, og hvor stort antallet af stjerner er, og hvor alle lysene hviler?

KAPITEL 94

1. Og nu siger jeg til jer, mine sønner: Elsk retfærdigheden og følg den, for retfærdighedens stier er værd at antage, men uretfærdighedens stier skal pludselig ødelægges og forsvinde.
2. Og for visse mænd i en generation skal voldens og dødens stier åbenbares, og de skal holde sig langt fra dem og ikke følge dem.
3. Og nu siger jeg til jer, I retfærdige: Gå ikke på ondskabens stier eller på dødens stier, og kom dem ikke nær, for at I ikke skal blive ødelagt.
4. Men søg og vælg for jer selv retfærdighed og et udvælget liv, og gå på fredens stier, så skal I leve og have fremgang.
5. Og hold fast ved mine ord i jeres hjerters tanker, og lad dem ikke udslettes fra jeres hjerter; for jeg ved, at syndere vil friste mennesker til ondskabsfuldt at bede om visdom, så der ikke kan findes plads til den, og ingen form for fristelse kan ophøre.
6. Ve dem, som bygger uretfærdighed og undertrykkelse og lægger svig som fundament; for de skal pludselig styrtes, og de skal ikke have fred.
7. Ve dem, som bygger deres huse med synd! For fra alle deres grundvolde skal de styrtes, og de skal falde for sværdet. Og de, som pludselig erhverver sig guld og sølv ved dom, skal gå til grunde.
8. Ve jer, I rige, for I har stolet på jeres rigdomme, og fra jeres rigdomme skal I vige, fordi I ikke huskede den Højeste i jeres rigdoms dage.
9. I har begået blasfemi og uretfærdighed og er blevet rede til slagtningens dag og mørkets dag og den store doms dag.
10. Således taler og forkynder jeg for jer: Han, som har skabt jer, vil omstyrte jer, og der skal ikke være nogen medlidenhed for jeres fald, og jeres Skaber vil glæde sig over jeres ødelæggelse.
11. Og dine retfærdige skal i de dage være til spot for syndere og ugudelige.

KAPITEL 95

1. Gid mine øjne var en vandsky, så jeg kunne græde over jer, og udøse mine tårer som en vandsky, så jeg kunne hvile fra mit hjertes uro!
2. Hvem har tilladt jer at øve spot og ondskab? Så skal dommen ramme jer, syndere.
3. Frygt ikke synderne, I retfærdige, for Herren vil atter give dem i jeres hænder, så I kan dømme dem efter jeres ønsker.
4. Ve jer, som udstøder bandlyste ord, som ikke kan omgøres! Derfor skal helbredelse være langt fra jer på grund af jeres synder.
5. Ve jer, som gengælder jeres næste med ondt, for I skal gengældes efter jeres gerninger.
6. Ve jer, løgnagtige vidner, og dem, der vejer uretfærdighed op, for pludselig skal I gå til grunde.
7. Ve jer, syndere, for I forfølger de retfærdige; for I skal blive overgivet og forfulgt på grund af uretfærdighed, og dens åg skal være tungt på jer.

KAPITEL 96

1. Vær håbefulde, I retfærdige, for pludselig skal synderne omkomme foran jer, og I skal herske over dem efter jeres ønsker.
2. Og på syndernes trængsels dag skal jeres børn stige op og rejse sig som ørne, og højere end gribbene skal jeres rede være, og I skal stige op og trænge ind i jordens sprækker, og klippespalterne for evigt som kegler foran de uretfærdige, og sirenerne skal sukke på grund af jer - og græde.
3. Frygt derfor ikke, I som har lidt; for helbredelse skal være jeres del, og et klart lys skal oplyse jer, og I skal høre hvilens røst fra himlen.
4. Ve jer, I syndere, for jeres rigdom får jer til at se ud som de retfærdige, men jeres hjerter overbeviser jer om at være syndere, og dette skal være et vidnesbyrd imod jer som en påmindelse om jeres onde gerninger.
5. Ve jer, som fortærer det fineste af hveden og drikker vin i store skåle og træder de ringe under fødder med jeres magt.
6. Ve jer, som drikker vand af alle kilder, for pludselig skal I forgå og visne, fordi I har forladt livets kilde.
7. Ve jer, som øver uretfærdighed og svig og blasfemi! Det skal være et minde om jer om ondskab.
8. Ve jer, I mægtige, som med magt undertrykker de retfærdige! For jeres ødelæggelses dag kommer. I de dage skal mange og gode dage komme for de retfærdige - på jeres domsdag.

KAPITEL 97

1. Tro, I retfærdige, at synderne vil blive til skam og gå til grunde på uretfærdighedens dag.
2. I syndere være det kendt, at den Højeste er opmærksom på jeres ødelæggelse, og himlens engle fryder sig over jeres ødelæggelse.
3. Hvad vil I gøre, I syndere, og hvor vil I flygte hen på dommens dag, når I hører de retfærdiges bøn?
4. Ja, det skal gå jer ligesom dem, imod hvem dette ord skal være et vidnesbyrd: "I har været synderes venner."
5. Og i de dage skal de retfærdiges bøn nå Herren, og dommens dage skal komme for jer.
6. Og alle jeres uretfærdighedsord skal læses op for den store Hellige, og jeres ansigter skal dækkes af skam, og Han vil forkaste ethvert værk, der er baseret på uretfærdighed.

7. Ve jer, I syndere, som bor midt på havet og på det tørre land, hvis ihukommelse er ond imod jer.
8. Ve jer, som erhverver jer sølv og guld i uretfærdighed og siger: "Vi er blevet rige på rigdom og ejerskab; og har erhvervet os alt, hvad vi har begæret."
9. Lad os nu gøre, hvad vi havde besluttet os for: For vi har samlet sølv, og mange er bønderne i vores huse. Og vores kornmagasiner er fyldt til randen som med vand,
10. Ja, og som vand skal dine løgne flyde bort; for din rigdom skal ikke vare ved, men hurtigt stige op fra dig; for du har erhvervet det alt sammen i uretfærdighed, og du skal blive overgivet til en stor forbandelse.

KAPITEL 98

1. Og nu sværger jeg til jer, til de vise og til de tåber, for I skal få mangfoldige oplevelser på jorden.
2. For I mænd skal iføre jer flere prydelser end en kvinde, og brogede klæder mere end en jomfru: I kongelighed og pragt og magt, og i sølv og guld og purpur, og i pragt og mad skal de udgydes som vand.
3. Derfor skal de mangle lære og visdom, og de skal derved forgå sammen med deres ejendele; og med al deres herlighed og pragt, og i skam og i slagtning og i stor fattigdom skal deres ånder kastes i ildovnen.
4. Jeg har svoret jer, I syndere, ligesom et bjerg ikke er blevet en slave, og en bakke ikke en kvindes tjenestepige, således er synd ikke blevet sendt på jorden, men mennesket har selv skabt den, og under en stor forbandelse skal de falde, som begår den.
5. Og kvinden er ikke ufrugtbar, men på grund af sine egne hænders gerninger dør hun uden børn.
6. Jeg har svoret jer, I syndere, ved den Hellige, at alle jeres onde gerninger skal åbenbares i himlen, og at ingen af jeres undertrykkende gerninger skal være skjult eller dækket.
7. Og tro ikke i din ånd, og sig ikke i dit hjerte, at du ikke ved, og at du ikke ser, at enhver synd hver dag bliver registreret i himlen i den Højestes nærvær.
8. Fra nu af ved I, at al den undertrykkelse, hvormed I undertrykker, er nedskrevet hver dag indtil jeres domsdag.
9. Ve jer, I tåber, for ved jeres dårskab skal I gå til grunde, og I overtræder de vise, og derfor skal lykke ikke være jeres del.
10. Og nu, vid at I er forberedte på ødelæggelsens dag: håb derfor ikke at leve, I syndere, men I skal gå bort og dø; for I kender ingen løsesum; for I er forberedte på den store doms dag, på trængslens dag og den store skam over jeres ånder.
11. Ve jer, I hårdhjertede, som øver ondskab og spiser blod! Hvorfra får I gode ting at spise og drikke og mætte jer? Fra alle de gode ting, som Herren den Højeste har givet i overflod på jorden; derfor skal I ikke have fred.
12. Ve jer, som elsker uretfærdighed! Hvorfor håber I på jer selv god lykke? Vid, at I skal overgives i de retfærdiges hænder, og de skal hugge halsen af jer og dræbe jer og ikke have barmhjertighed med jer.
13. Ve jer, som glæder jer over de retfærdiges trængsel, for der skal ikke graves nogen grav til jer.
14. Ve jer, som foragter de retfærdiges ord, for I har intet håb om liv.
15. Ve jer, som skriver løgnagtige og ugudelige ord ned; for de skriver deres løgne ned, så at mennesker kan høre dem og handle ugudeligt mod deres næste.
16. Derfor skal de ikke have fred, men dø en pludselig død.

KAPITEL 99

1. Ve jer, som øver gudløshed og roser løgne og ophøjer dem! I skal forgå, og intet lykkeligt liv skal blive jer.
2. Ve dem, som fordrejer retfærdighedens ord og overtræder den evige lov og forvandler sig til, hvad de ikke var, til syndere: De skal blive trådt under fode på jorden.
3. I de dage, I retfærdige, gør jer klar til at ophøje jeres bønner som et minde, og sæt dem som et vidnesbyrd for englene, så de kan bringe syndernes synd som et minde for den Højeste.
4. I de dage skal nationerne rejse sig, og folkenes slægter skal rejse sig på ødelæggelsens dag.
5. Og i de dage skal de fattige gå ud og bortføre deres børn, og de skal forlade dem, så deres børn skal omkomme ved dem. Ja, de skal forlade deres diegivende børn og ikke vende tilbage til dem og ikke have medlidenhed med deres elskede.
6. Og atter sværger jeg jer, I syndere, at synden er beredt til en dag med uophørlig blodsudgydelse.
7. Og de, som tilbeder sten og gravbilleder af guld og sølv og træ og sten og ler, og de, som tilbeder urene ånder og dæmoner og alle slags afguder uden kundskab, skal ikke få nogen form for hjælp fra dem.
8. Og de skal blive gudløse på grund af deres hjerters dårskab, og deres øjne skal blive blinde af deres hjerters frygt og af syner i deres drømme.
9. Ved disse skal de blive gudløse og frygtsomme; thi de skal have udført alt deres værk i løgn og have tilbedt en sten: derfor skal de gå til grunde i et nu.
10. Men i de dage er velsignede alle de, som tager imod visdommens ord og forstår dem, og som holder sig til den Højestes stier og vandrer på hans retfærdigheds sti og ikke bliver gudløse sammen med de gudløse, for de skal frelses.
11. Ve dig, som spreder ondt til dine naboer, for du skal blive slået ihjel i dødsriget.
12. Ve jer, som sætter falske og bedrageriske midler i værk, og som forårsager bitterhed på jorden, for derved skal de fuldstændig tilintetgøres.
13. Ve jer, som bygger jeres huse med andres hårde slid, og som alle deres byggematerialer er syndens mursten og mursten; jeg siger jer, I skal ikke få fred.
14. Ve dem, som forkaster deres fædres mål og evige arv, og hvis sjæle følger afguder, for de skal ikke finde hvile.
15. Ve dem, som øver uretfærdighed og støtter undertrykkelse og dræber deres naboer indtil den store domsdag.
16. For han skal nedlægge jeres herlighed og bringe lidelse over jeres hjerter og vække sin voldsomme harme og ødelægge jer alle med sværdet; og alle de hellige og retfærdige skal huske jeres synder.

KAPITEL 100

1. Og i de dage skal fædrene slås på ét sted sammen med deres sønner, og brødrene skal falde i døden, indtil strømmene flyder med deres blod.
2. For en mand skal ikke holde sin hånd tilbage fra at dræbe sine sønner og sine sønnesønner, og en synder skal ikke holde sin hånd tilbage fra sin ærede broder. Fra daggry til solnedgang skal de dræbe hinanden.
3. Og hesten skal gå til brystet i synderes blod, og vognen skal synke ned i sin højde.
4. I de dage skal englene stige ned til de skjulte steder og samle på ét sted alle dem, der har bragt synd ned, og den Højeste skal opstå på dommens dag for at eksekvere en stor dom blandt syndere.
5. Og over alle de retfærdige og hellige vil han udpege vogtere blandt de hellige engle, til at vogte dem som et øjesten, indtil han gør ende på al ondskab og al synd, og selvom de retfærdige sover en lang søvn, har de intet at frygte.
6. Og da skal jordens børn se de vise i tryghed og forstå alle ordene i denne bog og erkende, at deres rigdom ikke kan frelse dem, når deres synder bliver tilintetgjort.
7. Ve jer, syndere, på den stærke angsts dag, I som plager de retfærdige og brænder dem med ild! I skal gengældes efter jeres gerninger.
8. Ve jer, I hårdhjertede, som vogter for at udtænke ondskab! Derfor skal frygt komme over jer, og der skal ingen være til at hjælpe jer.
9. Ve jer, I syndere, for jeres munds ords skyld, og for jeres hænders gerninger, som jeres gudløshed har frembragt, I skal brænde i flammer, der brænder værre end ild.
10. Og nu skal I vide, at Han vil spørge englene om jeres gerninger i himlen, solen, månen og stjernerne om jeres synder, for på jorden dømmer I de retfærdige.
11. Og han vil kalde hver en sky og tåge og dug og regn til vidne imod jer; for de skal alle holdes tilbage på grund af jer fra at falde ned over jer, og de skal huske jeres synder.
12. Og giv nu regnen gaver, så den ikke skal holdes tilbage fra at falde ned over jer, og heller ikke duggen, når den har modtaget guld og sølv fra jer, så den kan falde ned.
13. Når rimfrosten og sneen med deres kulde og alle snestormene med alle deres plager rammer jer, skal I i de dage ikke kunne holde stand imod dem.

KAPITEL 101

1. Se på himlen, I himmelens børn, og på alt den Højestes værk, frygt ham og gør intet ondt i hans nærvær.
2. Hvis Han lukker himlens vinduer og holder regn og dug tilbage fra at falde ned på jorden for jeres skyld, hvad vil I så gøre?
3. Og hvis Han sender sin vrede over jer på grund af jeres gerninger, kan I ikke bede Ham, for I har talt hovmodige og frække ord imod Hans retfærdighed, derfor skal I ikke have fred.
4. Og ser I ikke sømændene på skibene, hvordan deres skibe kastes hid og did af bølgerne og rystes af vindene og er i stor uro?
5. Og derfor frygter de, fordi alle deres gode ejendele følger med på havet, og de har onde forudanelser i hjertet om, at havet vil opsluge dem, og at de vil omkomme deri.
6. Er ikke hele havet og alle dets vande og alle dets bevægelser den Højestes værk, og har han ikke sat grænser for dets gerninger og indespærret det hele ved sandet?
7. Og ved hans irettesættelse bliver den bange og tørrer ud, og alle dens fisk dør og alt, hvad der er i den; men I syndere på jorden, frygter ham ikke.
8. Har han ikke skabt himlen og jorden og alt, hvad der er i dem? Han har givet forstand og visdom til alt, hvad der rører sig på jorden og i havet?
9. Frygt sømændene på skibe ikke havet? Men syndere frygter ikke den Højeste.

KAPITEL 102

1. I de dage, når Han bringer en voldsom ild over jer, hvorhen vil I så flygte, og hvor vil I finde udfrielse? Og når Han udsender sit ord imod jer, vil I da ikke blive forfærdede og frygte?
2. Og alle lysene skal skræmmes af stor frygt, og hele jorden skal skræmmes og bæve og blive forfærdet.
3. Og alle englene skal udføre deres befalinger og søge at skjule sig for den store herligheds nærvær. Jordens børn skal bæve og skælve. I syndere skal forbandes for evigt, og I skal ikke have fred.
4. Frygt ikke, I retfærdiges sjæle, og vær håbefulde, I som er døde i retfærdighed.
5. Og sørg ikke, hvis din sjæl er sunket ned i Sheol i sorg, og at din krop i dit liv ikke har klaret sig efter din godhed, men vent på syndernes domsdag og på forbandelsens og tugtelsens dag.
6. Og alligevel, når I dør, taler synderne om jer: "Ligesom vi dør, dør de retfærdige, og hvilken gavn høster de for deres gerninger?"
7. Se, ligesom vi, således dør de i sorg og mørke, og hvad har de mere end os? Fra nu af er vi lige.
8. Og hvad skal de modtage, og hvad skal de se for evigt? Se, også de er døde, og fra nu af skal de ikke se noget lys for evigt."
9. Jeg siger jer, I syndere, I er tilfredse med at spise og drikke og røve og synde og klæde mænd nøgne af og erhverve rigdom og se gode dage.
10. Har du set de retfærdiges ende, at der ikke findes nogen form for vold hos dem før deres død?
11. "Alligevel omkom de og blev, som om de ikke havde været til, og deres ånder for ned i dødsriget i trængsel."

KAPITEL 103

1. Derfor sværger jeg nu til dig, du retfærdige, ved den store, ærede og mægtiges herlighed i herredømme, og ved hans storhed sværger jeg til dig:
2. Jeg kender et mysterium, og har læst de himmelske tavler, og har set de hellige bøger, og har fundet skrevet deri og indskrevet om dem:
3. At al godhed, glæde og herlighed er beredt for dem, og nedskrevet for deres ånder, som er døde i retfærdighed, og at mangfoldigt gods skal gives til dig som belønning for dit arbejde, og at din lod er langt større end de levendes lod.

4. Og jeres ånder, som døde i retfærdighed, skal leve og glæde sig, og deres ånder skal ikke forgå, ej heller deres minde fra den Stores åsyn til alle verdens generationer: frygt derfor ikke længere deres foragt.
5. Ve jer, I syndere, når I dør, hvis I dør i jeres synders rigdom, og de, der er ligesom jer, siger om jer: 'Salige er synderne, de har set alle deres dage.'
6. Og hvordan de døde i velstand og rigdom, og ikke har set trængsel eller mord i deres liv; og de døde i ære, og dommen er ikke blevet eksekveret over dem i deres liv."
7. Vid, at deres sjæle vil blive bragt ned i Sheol, og de skal være elendige i deres store trængsel.
8. Og ind i mørke og lænker og en brændende flamme, hvor der er en hård dom, skal jeres ånder træde ind; og den store dom skal vare for alle verdens generationer. Ve jer, for I skal ikke have fred.
9. Sig ikke om de retfærdige og gode, som lever: "I vore trængte dage har vi slidt og oplevet alle mulige problemer, mødt meget ondt og er blevet fortæret, og er blevet få, og vor ånd lille."
10. Og vi er blevet ødelagt og har ikke fundet nogen til at hjælpe os, selv med et ord: Vi er blevet plaget og ødelagt, og har ikke håbet om at se liv fra dag til dag.
11. Vi håbede at blive hoved, men er blevet halen. Vi har slidt slidsomt og ikke haft tilfredsstillelse i vores slid. Vi er blevet synderes og uretfærdiges føde, og de har lagt deres åg tungt på os.
12. De, som hadede os, herskede over os og slog os; vi bøjede nakken for dem, der hadede os, men de havde ikke medlidenhed med os.
13. Vi ønskede at slippe væk fra dem, så vi kunne undslippe og finde ro, men fandt intet sted, hvortil vi kunne flygte og være i sikkerhed for dem.
14. Og vi klager til herskerne i vores trængsel og råber mod dem, der fortærede os, men de lyttede ikke til vores råb og ville ikke lytte til vores røst.
15. Og de hjalp dem, der røvede os og fortærede os, og dem, der gjorde os få, og de skjulte deres undertrykkelse, og de fjernede ikke åget fra os fra dem, der fortærede os, spredte os og myrdede os, og de skjulte deres mord og huskede ikke, at de havde løftet deres hænder imod os.

KAPITEL 104

1. Jeg sværger til jer, at englene i himlen husker jer til gode for den Stores herlighed, og jeres navne er skrevet for den Stores herlighed.
2. Vær håbefulde; for før blev I gjort til skamme af sygdom og lidelse; men nu skal I skinne som himlens lys, I skal skinne, og I skal ses, og himlens porte skal åbnes for jer.
3. Og i dit råb, råb om dom, og den skal åbenbares for dig; for al din trængsel skal ramme herskerne og alle, der hjalp dem, der plyndrede dig.
4. Vær håbefulde, og kast ikke jeres håb væk, for I skal have stor glæde ligesom himlens engle.
5. Hvad skal I gøre? I skal ikke behøve at gemme jer på den store doms dag, og I skal ikke findes som syndere, og den evige dom skal være langt fra jer i alle verdens generationer.
6. Og frygt ikke, I retfærdige, når I ser synderne vokse sig stærke og have fremgang på deres veje: vær ikke deres venner, men hold jer væk fra deres vold, for I skal blive venner med himmelens hærskarer.
7. Og selvom I syndere siger: "Alle vores synder skal ikke udredes og nedskrives," skal de ikke desto mindre nedskrive alle jeres synder hver dag.
8. Og nu viser jeg dig, at lys og mørke, dag og nat, ser alle dine synder.
9. Vær ikke gudløse i jeres hjerter, og lyv ikke, og ændre ikke oprigtighedens ord, og beskyld ikke den Helliges ord for løgn, og tag ikke jeres afguder til efterretning; for al jeres løgn og al jeres gudløshed udspringer ikke af retfærdighed, men af stor synd.
10. Og nu kender jeg denne hemmelighed, at syndere skal ændre og fordreje retfærdighedens ord på mange måder og tale onde ord og lyve og øve store bedrag og skrive bøger om deres ord.
11. Men når de sandfærdigt skriver alle mine ord ned på deres egne sprog, og ikke ændrer eller forringer noget fra mine ord, men skriver dem alle sandfærdigt ned – alt, hvad jeg først vidnede om dem.
12. Så kender jeg en anden hemmelighed, at bøger skal gives til de retfærdige og vise, for at de skal blive til glæde, retskaffenhed og megen visdom.
13. Og til dem skal bøgerne gives, og de skal tro på dem og glæde sig over dem, og da skal alle de retfærdige, som har lært alle retskaffenhedens stier deraf, blive belønnet.

KAPITEL 105

1. I de dage befalede Herren dem at sammenkalde og vidne for jordens børn om deres visdom: Vis dem den, for I er deres vejledere og en belønning over hele jorden.
2. For jeg og min søn skal være forenet med dem for evigt på oprigtighedens stier i deres liv; og I skal have fred: glæd jer, I oprigtighedens børn. Amen.

KAPITEL 106

1. Og efter nogle dage tog min søn Metusalem en hustru til sin søn Lamek, og hun blev gravid med ham og fødte en søn.
2. Og hans krop var hvid som sne og rød som en roses blomstring, og hans hår og hans lange lokker var hvide som uld, og hans øjne smukke. Og da han åbnede sine øjne, oplyste han hele huset som solen, og hele huset var meget klart.
3. Og derpå rejste han sig i jordemoderens hænder, åbnede munden og talte med retfærdighedens Herre.
4. Og hans far Lamek blev bange for ham og flygtede og kom til sin far Metusalem.
5. Og han sagde til ham: "Jeg har fået en fremmed søn, forskellig fra og ulig mennesket, og som ligner himmelens Guds sønner; og hans natur er anderledes, og han er ikke som os, og hans øjne er som solens stråler, og hans ansigt er strålende."
6. Og det forekommer mig, at han ikke er udsprunget fra mig, men fra englene, og jeg frygter, at der i hans dage vil ske et under på jorden.
7. Og nu, min fader, er jeg her for at bede dig og trygle dig om at gå til Enok, vor fader, og lære sandheden af ham, for hans bolig er blandt englene.

8. Og da Metusalem hørte sin søns ord, kom han til mig til jordens ende; for han havde hørt, at jeg var der, og han råbte højt, og jeg hørte hans stemme, og jeg kom til ham. Og jeg sagde til ham: "Se, her er jeg, min søn, hvorfor er du kommet til mig?"
9. Og han svarede og sagde: "På grund af stor bekymring er jeg kommet til dig, og på grund af et foruroligende syn er jeg kommet."
10. Og nu, min fader, hør mig: Lamek, min søn, er født en søn, hvis lige der ikke er, og hans natur er ikke som menneskets natur, og hans krops farve er hvidere end sne og rødere end en roses blomst, og hans hår er hvidere end hvid uld, og hans øjne er som solens stråler, og han åbnede sine øjne og oplyste derefter hele huset.
11. Og han rejste sig i jordemoderens hænder og åbnede sin mund og velsignede himmelens Herre.
12. Og hans fader Lamek blev bange og flygtede til mig, og han troede ikke, at han var født af ham, men at han var i himlens englelig lighed; og se, jeg er kommet til dig, for at du kan kundgøre sandheden for mig.
13. Og jeg, Enok, svarede og sagde til ham: »Herren vil gøre noget nyt på jorden, og dette har jeg allerede set i et syn, og jeg vil gøre dig bekendt med, at i min fader Jareds slægt overtrådte nogle af himlens engle Herrens ord.
14. Og se, de begår synd og overtræder loven og har forenet sig med kvinder og begår synd med dem og har giftet sig med nogle af dem og har fået børn med dem.
15. Og de skal frembringe kæmper på jorden, ikke efter ånden, men efter kødet, og der skal komme en stor straf over jorden, og jorden skal renses for al urenhed.
16. Ja, der skal komme en stor ødelæggelse over hele jorden, og der skal være en oversvømmelse og en stor ødelæggelse i et år.
17. Og denne søn, som er født dig, skal blive tilbage på jorden, og hans tre børn skal frelses med ham. Når alle mennesker på jorden dør, skal han og hans sønner frelses.
18. Og nu skal du vide for din søn Lamek, at den, som er født, i sandhed er hans søn, og du skal kalde ham Noah; for han skal efterlades til dig, og han og hans sønner skal frelses fra den ødelæggelse, som skal komme over jorden på grund af al den synd og al den uretfærdighed, som skal fuldbyrdes på jorden i hans dage.
19. Og derefter skal der være endnu mere uretfærdighed end den, der først blev fuldbyrdet på jorden; for jeg kender de helliges mysterier; for Han, Herren, har vist mig og underrettet mig, og jeg har læst dem i de himmelske tavler.

KAPITEL 107

1. Og jeg så skrevet på dem, at generation efter generation skal overtræde, indtil en retfærdig generation opstår, og overtrædelsen tilintetgøres, og synden forsvinder fra jorden, og al slags godhed kommer over den.
2. Og nu, min søn, gå hen og lad din søn Lamek vide, at denne søn, som er født, i sandhed er hans søn, og at dette ikke er løgn.
3. Og da Metusalem havde hørt sin fader Enoks ord – for han havde vist ham alt i hemmelighed – vendte han tilbage og viste ham dem og kaldte denne søn Noah; for han skal trøste jorden efter al ødelæggelsen.

KAPITEL 108

1. Endnu en bog, som Enok skrev til sin søn Metusalem og til dem, der skal komme efter ham og holde loven i de sidste dage.
2. I, som har gjort godt, skal vente på de dage, indtil der er gjort ende på dem, der øver ondt, og en ende på overtrædernes magt.
3. Og vent sandelig, indtil synden er forsvundet, for deres navne skal udslettes af livets bog og af de hellige bøger, og deres afkom skal udslettes for evigt, og deres ånder skal dræbes, og de skal græde og klage på et sted, der er en kaotisk ødemark, og i ild skal de brænde; for der er ingen jord der.
4. Og jeg så der noget som en usynlig sky; for på grund af dens dybde kunne jeg ikke se over, og jeg så en flammende ild flamme klart, og ting som skinnende bjerge, der kredsede og fejede frem og tilbage.
5. Og jeg spurgte en af de hellige engle, som var med mig, og sagde til ham: "Hvad er dette skinnende? For det er ikke en himmel, men blot flammen af en flammende ild og stemmen af gråd og skrig og klage og stærk smerte."
6. Og han sagde til mig: "Dette sted, som du ser, her er synderes og gudsbespotters ånder udstødt, og de, der øver ondskab, og de, der fordrejer alt, hvad Herren har talt gennem profeternes mund, ja, de ting, der skal ske."
7. For nogle af dem er skrevet og indskrevet oven i himlen, for at englene kan læse dem og vide, hvad der skal ske med synderne og de ydmyges ånder og dem, som har plaget deres legemer og er blevet belønnet af Gud, og dem, som er blevet gjort til skamme af ugudelige mennesker:
8. som elsker Gud og hverken elskede guld eller sølv eller noget af det gode, som er i verden, men gav deres legemer hen til pinsler.
9. Som, fra de blev til, ikke længtes efter jordisk føde, men betragtede alt som et flygtigt åndedrag og levede derefter, og Herren prøvede dem meget, og deres ånder blev fundet rene, så at de kunne prise hans navn.
10. Og alle de velsignelser, der var bestemt for dem, har jeg opregnet i bøgerne. Og han har tildelt dem deres belønning, fordi de har vist sig at være sådanne, der elskede himlen mere end deres liv i verden, og selvom de blev trådt under fode af onde mænd og oplevede mishandling og hån fra dem og blev gjort til skamme, velsignede de mig alligevel.
11. Og nu vil jeg tilkalde de godes ånder, som tilhører lysets slægt, og jeg vil forvandle dem, som blev født i mørke, og som i kødet ikke blev gengældt med den ære, som deres trofasthed fortjente.
12. Og jeg vil føre dem frem i strålende lys, som elsker mit hellige navn, og jeg vil sætte enhver på sin æres trone.
13. Og de skal prale i utallige tider, for retfærdighed er Guds dom, for de trofaste giver han trofasthed på de retfærdige stier.
14. Og de skal se dem, der var født i mørke, blive ført ind i mørket, mens de retfærdige skal stråle.
15. Og synderne skal råbe højt og se dem strålende, og de skal sandelig gå derhen, hvor dage og tider er fastsat for dem.